

Človekove pravice v svetu v letu 2009 in politika Evropske unije na tem področju

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. decembra 2010 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu v letu 2009 in politiki Evropske unije na tem področju (2010/2202(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju enajstega poročila Evropske unije o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za obdobje od julija 2008 do decembra 2009,
- ob upoštevanju členov 6 in 21 Lizbonske pogodbe,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah in vseh ustreznih mednarodnih instrumentov za človekove pravice,
- ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov,
- ob upoštevanju vseh konvencij Združenih narodov o človekovih pravicah in njihovih izbirnih protokolov¹,
- ob upoštevanju regionalnih instrumentov za človekove pravice, vključno z Afriško listino o človekovih pravicah in pravicah ljudstev, Izbirnim protokolom o pravicah žensk v Afriki, Ameriško konvencijo o človekovih pravicah, Arabsko listino o človekovih pravicah in Medvladno komisijo ASEAN za človekove pravice,
- ob upoštevanju začetka veljavnosti Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča dne 1. julija 2002 in svojih resolucij v zvezi z Mednarodnim kazenskim sodiščem²,
- ob upoštevanju Skupnega stališča Sveta št. 2003/444/SZVP z dne 16. junija 2003 o Mednarodnem kazenskem sodišču in Akcijskega načrta Sveta, ki sledi Skupnemu stališču; ob sklicevanju na bistveno vlogo Mednarodnega kazenskega sodišča pri preprečevanju hudih kaznivih dejanj, ki so v njegovi pristojnosti,
- ob upoštevanju zavezanosti Evropske unije podpori učinkovitega delovanja Mednarodnega kazenskega sodišča,
- ob upoštevanju, da je dolžnost vsake države, da izvršuje svojo kazensko pristojnost nad tistimi, ki so odgovorni za takšna mednarodna kazniva dejanja,

¹ Konvencija ZN proti mučenju; Konvencija ZN o otrokovih pravicah. Konvencija ZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk Konvencija ZN o pravicah invalidov "Mednarodna konvencija o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem"

² UL C 379, 7.12.1998, str. 265; UL C 262, 18. 9. 2001, str. 262; UL C 293 E, 28.11.2002, str. 88. UL C 271 E, 12. 11. 2003, str. 576; UL C 279 E, 19.11.2009, str. 109; UL C 15 E, 21.1.2010, str. 33; UL C 15 E, 21.1.2010, str. 86; UL C 87 E, 1.4.2010, str. 183; UL C 117 E, 6.5.2010, str. 198; UL C 212 E, 5.8.2010, str. 60; UL C 265 E, 30.9.2010, str. 15; UL C 286 E, 22.10.2010, str. 25.

- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah in potekajočih pogajanj o pristopu EU k tej konvenciji,
- ob upoštevanju listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu AKP–EU in njegove spremembe¹,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu² (evropski instrument za demokracijo in človekove pravice - EIDHR),
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o človekovih pravicah v svetu,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. januarja 2009³ o razvoju Sveta OZN za človekove pravice, vključno z vlogo EU, in z dne 25. februarja 2010⁴ o 13. zasedanju Sveta za človekove pravice Združenih narodov,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 1. februarja 2007⁵ in 26. aprila 2007⁶ o pobudi za vsesplošni moratorij za smrtno kazen in resolucije generalne skupščine Združenih narodov št. 62/149 z dne 18. decembra 2007 o moratoriju za izvajanje smrtnih kazni ter svoje resolucije z dne 7. oktobra 2010 o svetovnem dnevu proti smrtni kazni,
- ob upoštevanju protokola št. 13 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin glede odprave smrtnih kazni v vseh okoliščinah,
- ob upoštevanju izjave Združenih narodov o zagovornikih človekovih pravic, dejavnosti posebnih predstavnikov generalnega sekretarja OZN v zvezi s položajem zagovornikov človekovih pravic ter smernic EU zanje, in resolucije Parlamenta z dne 17. junija 2010 o zagovornikih človekovih pravic⁷,
- ob upoštevanju izjave Združenih narodov o odpravi vseh oblik nestrpnosti in diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja,
- ob upoštevanju smernic Evropske unije o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava⁸, o smrtni kazni, mučenju in drugem krutem, nečloveškem ali ponižujočem ravnanju, in o zagovornikih človekovih pravic ter dialogih o človekovih pravicah z državami, ki niso članice EU, o pospeševanju in varstvu otrokovih pravic ter nasilju nad ženskami in dekletimi in boju proti vsem oblikam diskriminacije v zvezi z njimi,
- ob upoštevanju Priročnika Sveta Evropske unije za spodbujanje in varstvo vseh

¹ UL L 317, 15.12.2000, str. 3; UL C 303, 14.12.2007, str. 1; UL L 209, 11.8.2005, str. 27.

² UL L 386, 29.12.2006, str. 1.

³ UL C 46 E, 24.2.2010, str. 71

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0036.

⁵ UL C 250 E, 25.10.2007, str. 91.

⁶ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 775.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0226.

⁸ UL C 327, 23.12.2005, str. 4.

- človekovih pravic LGBT (lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev)¹,
- ob upoštevanju svoje resolucija z dne 22. oktobra 2009 o krepitvi demokracije v zunanjih odnosih²,
 - ob upoštevanju vseh resolucij, ki jih je sprejel v nujnih primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načel pravne države,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. januarja 2010 o kršitvah človekovih pravic na Kitajskem, zlasti v primeru Liu Xiaobaa³,
 - ob upoštevanju členov 48 in 119(2) svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7–0339/2010),
- A. ker Splošna deklaracija o človekovih pravicah še vedno za cel svet velja kot referenčni dokument, ki človeka postavlja v središče delovanja,
- B. ker enajsto letno poročilo Evropske unije o človekovih pravicah (2008/2009) omogoča splošen pregled dejavnosti EU v zvezi s človekovimi pravicami in demokracijo v svetu,
- C. ker je namen te resolucije pregledati, oceniti in v posebnih primerih podati konstruktivno kritiko dejavnosti EU v zvezi s človekovimi pravicami in demokracijo,
- D. ker razmere na področju človekovih pravic znotraj Evropske unije neposredno vplivajo na njeno verodostojnost in zmožnost izvajanja učinkovite zunanje politike na področju človekovih pravic,
- E. ker Unija temelji na vrednotah spoštovanja človekovega dostojanstva, svobode, demokracije, enakosti, pravne države in spoštovanja človekovih pravic, vključno s svobodo veroizpovedi in prepričanja in pravicami pripadnikov manjšin,
- F. ker so pravica, demokracija in pravna država stebri trajnega miru, saj zagotavljajo temeljne svoboščine in človekove pravice, in ker trajnega miru ni mogoče doseči s ščitenjem tistih, ki so odgovorni za sistematične zlorabe človekovih pravic in kršitve mednarodnega kazenskega prava,
- G. ker so se z Lizbonsko pogodbo povečale pristojnosti EU na področju zunanje politike, tako da bo lahko spodbujala svoje vrednote in cilje; ker bi morale glavne novosti, povezane z zunanjim delovanjem EU, kot sta visok predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednik Komisije in Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), še bolj okrepiti zunanje delovanje EU na področju človekovih pravic in ustvariti boljše priložnosti za to, da človekove pravice postanejo del vseh zadevnih politik,
- H. ker je EU po Pogodbi enotna pravna oseba, kar ji bo omogočilo, da bo pristopila k Evropski konvenciji o človekovih pravicah, Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu pa preverilo, ali so akti EU skladni s to konvencijo,

¹ Dokument Sveta 11179/10.

² UL C 265 E, 30.9.2010, str. 3.

³ UL C 305 E, 11.11.2010, str. 9.

- I. ker je z začetkom veljave Lizbonske pogodbe Listina EU o temeljnih pravicah postala pravno zavezujoča in s tem okrepila zaščito človekovih pravic v Evropi,
- J. ker EU odločno podpira Mednarodno kazensko sodišče ter spodbuja univerzalnost in štiti celovitost Rimskega statuta z namenom zaščite in krepitve neodvisnosti tega sodišča,
- K. ker so v luči sprememb v mednarodnem kazenskem pravu po letu 2004 potrebne posodobitve Skupnega stališča Sveta z dne 16. junija 2003 in Akcijskega načrta iz leta 2004; ker je dejansko pomoč in sodelovanje EU treba okrepiti in izboljšati, saj narašča število nalogov za prijete in sojenje na Mednarodnem kazenskem sodišču,
- L. ker je zaradi prizadevanj za boj proti terorizmu po svetu nastala potreba po uskladitvi varnostni s spoštovanjem človekovih pravic,
- M. ker je svetovna gospodarska in finančna kriza negativno vplivala na gospodarske, socialne in kulturne pravice, ker so bile najhujše prizadete pravice najrevnejših, ker se zaradi naraščanja in nestalnosti cen ter špekulacij z osnovnimi dobrinami na milijone ljudi v številnih državah v Afriki, Aziji in Latinski Ameriki bori za najosnovnejše potrebe; ker se na milijone ljudi spopada z negotovostjo in nedostojanstvom, v nekaterih državah pa so upore nasilno zatrli,
- N. ker je treba ekonomskim, socialnim in kulturnim pravicam posvetiti enako pozornost in jih obravnavati kot enako pomembne v primerjavi z državljanskimi in političnimi pravicami; ker je treba spoštovati in uresničevati klavzule o človekovih pravicah v sporazumih, ki jih EU podpiše z državami, ki niso članice EU,
- O. ker imajo podnebne spremembe trajne in dolgoročne posledice na človekove pravice, ker bodo negativne posledice najverjetneje občutile zlasti ranljive skupine, kot so avtohtoni prebivalci v državah v razvoju in na daljnem severu Evrope, imele pa bi lahko še veliko obširnejši vpliv,
- P. ker je boj proti nekaznovanju bistvenega pomena, saj je njegov namen preprečevanje in kaznovanje najhujših kaznivih dejanj in njihovih storilcev; ker je nekaznovanje večplastno vprašanje, ki zadeva številne težave na področju človekovih pravic, kot so mučenje, smrtno kazen, nasilje nad ženskami, preganjanje zagovornikov človekovih pravic in boj proti terorizmu,
- Q. ker po navedbah Združenih narodov v neposredni soseščini EU, zlasti v primeru Zahodne Sahare, še vedno ni v celoti odpravljena stara težava glede človekovih pravic, tj. dekolonizacija,
- R. ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o Zahodni Sahari¹,
- S. glede na izreden pomen izvajanja in uveljavljanja ustanovnih načel, sprejetih v Evropski konvenciji o človekovih pravicah, za življenje evropskih institucij,
- T. ker v svetu prihaja do novih oblik zlorab človekovih pravic, zlasti na področju novih informacijskih tehnologij, kot so zloraba in cenzura interneta ter kršitev zasebnosti z uporabo osebnih podatkov,

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0443.

- U. ker sta verska svoboda ali svoboda prepričanja vse bolj ogroženi, zlasti ker se avtoritarne vlade usmerjajo v verske manjšine ali pa vlade ne preprečujejo napadov, nadlegovanja ali drugih škodljivih dejanj zoper nekatere posameznike ali verske skupine,
- V. ker so človekove pravice kršene v državah, ki so sprejele pristojnosti, ki izhajajo iz mednarodnih instrumentov na področju človekovih pravic, in v državah, ki ne spoštujejo teh zgodovinsko pridobljenih pravic,
 1. ponovno poudarja trdno odločenost Parlamenta in spominja na svoja dolgoročna prizadevanja za boj za človekove pravice in demokracije po svetu z oblikovanjem trdne in učinkovite politike EU za človekove pravice, ki zagotavlja večjo doslednost in skladnost na vseh področjih politike ter s pomočjo dvostranskih odnosov z državami, ki niso članice EU, in dejavnim sodelovanjem na mednarodnem prizorišču ter s podporo mednarodnih in lokalnih organizacij civilne družbe;
 2. meni, da začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe pomeni priložnost za odpravo preostalih pomanjkljivosti v politiki EU na področju človekovih pravic in demokracije; v zvezi s tem poziva, naj ESZD v celoti spoštuje namen in duh Lizbonske pogodbe, katere cilj je zagotoviti, da bo spoštovanje in spodbujanje človekovih pravic v središču različnih področij zunanje politike Unije, kot je navedeno v členih 2, 3 in 21 PEU;
 3. poudarja, da morajo v skladu s poglavjem 1 naslova V Pogodbe EU delovanje na mednarodnem prizorišču voditi načela demokracije, pravne države, univerzalnosti, neodtujljivosti in nedeljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin; poudarja, da ta načela gradijo skupne temelje za odnose z državami, ki niso članice EU;
 4. zato meni, da je odločitev, kam v strukturo ESZD umestiti človekove pravice, zelo pomembna; glede na to zahteva ustanovitev direktorata za človekove pravice in demokracijo, katerega naloga bo razviti trdno strategijo EU za človekove pravice in demokracijo ter skrbeti za splošno usklajevanje v okviru vseh večstranskih forumov; je trdno prepričan, medtem ko poudarja potrebo, da je strokovno znanje na področju človekovih pravic in demokracije trdno zasidrano kot ključna odgovornost vsakega zemljepisnega ali političnega sektorja ESZD, da tak pristop preprečuje izolacijo človekovih pravic in je edini način za zagotavljanje popolne skladnosti z določbami Lizbonske pogodbe;
 5. priznava prizadevanja visoke predstavnice/podpredsednice, da bi EU na svetovnem prizorišču dejavno prispevala k izboljšanju človekovih pravic in demokracije po vsem svetu; v zvezi s tem poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj sprejme ustrezne ukrepe za ustanovitev delovne skupine za človekove pravice (COHOM) z namenom učinkovitega vključevanja te tematike na druga področja delovanja institucij in politike EU ter zagotavljanja njenega pravočasnega prispevka; v istem duhu visoko predstavnico/podpredsednico poziva, naj preuči pomen obveznega usposabljanja na področju človekovih pravic za zaposlene v EU, vključno z voditelji delegacij in direktorji ESZD;
 6. poziva k ustanovitvi položaja posebnega predstavnika za človekove pravice; poudarja, da bi z imenovanjem posebnih predstavnikov EU za človekove pravice, zlasti za zagovornike človekovih pravic, mednarodno humanitarno pravo in mednarodno pravosodje ter za pravice žensk in otrok, lahko pomagali zagotoviti večjo skladnost in prepoznavnost zunanjega delovanja EU na tem področju; poudarja, da bi ti posebni

predstavniki EU morali biti imenovani na podlagi strokovnosti z dokazanim strokovnim znanjem na področju človekovih pravic;

7. meni, da obstaja bistvena potreba po skladnejšem okviru, da bi bila podpora EU za gradnjo demokracije v svetu učinkovitejša; meni, da mora dosledna zunanja politika EU absolutno prednost nameniti spodbujanju demokracije in človekovih pravic, saj je demokratična družba, vladavina prava in jamstvo temeljnih svoboščin osnova za spoštovanje človekovih pravic, kar je treba vključiti v vse sporazume o sodelovanju in strateškem partnerstvu med EU in državami, ki niso članice EU; meni, da nova institucionalna zgradba EU, zlasti ESZD, zagotavlja možnosti za večjo usklajenost in učinkovitost EU na tem področju;
8. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj si še naprej prizadeva za to, da človekove pravice postanejo del zunanjega delovanja EU, tako da se bodo odražale v strukturi ESZD in sredstvih, ki jih bo služba namenila temu področju, da bo nova služba lahko zagotovila obravnavo vprašanj glede človekovih pravic na vseh področjih zunanjega delovanja, vključno s SZVP, razvojem in trgovino;
9. meni, da bi bilo treba položaj posebnih predstavnikov EU nadalje razvijati, namesto da se njihova vloga postopno zmanjšuje, zlasti zato, da bodo pokrite države in regije, kjer EU nima diplomatskega predstavništva; meni, da bi moral – glede na pomembnost vprašanja človekovih pravic v razmerah med konflikti in po njih – mandat vseh posebnih predstavnikov Evropske unije vsebovati državljanske in politične pravice, ekonomske, socialne in kulturne pravice, pravice žensk in otrok, mednarodno humanitarno pravo in mednarodno pravosodje, in izrecno omenjati spodbujanje in zagotavljanje spoštovanja človekovih pravic, demokracije in pravne države; poudarja, da so posebni predstavniki EU osrednja točka za notranje smernice, strokovno znanje in zagovornišvo ter logični sogovorniki za tretje države in druge akterje zunaj EU; pozdravlja imenovanje najmanj enega posameznika v vsaki delegaciji EU kot kontaktne osebe, ki vodi usklajevanje, vključevanje in spremljanje politike na področju človekovih pravic;
10. pozdravlja pripravljenost visoke predstavnice/podpredsednice za izvedbo temeljitega pregleda učinkovitosti vseh instrumentov EU na tem področju, od dialoga o človekovih pravicah do smernic EU, od Evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice do dvostranske pomoči EU in dejavnosti v večstranskih forumih, in da je začela posvetovalni proces o oblikovanju državnih strategij za človekove pravice, ki vključujejo vse človekove pravice, ki jih navajajo mednarodni pakti in konvencije OZN, med njimi tudi ekonomske, socialne in kulturne pravice; poudarja odločenost EP, da bo zagotovil polno sodelovanje pri teh posvetovanjih, in pomen tega sodelovanja; poudarja potrebo po vključitvi organizacij civilne družbe v posvetovanja;
11. se strinja, da take državne strategije za človekove pravice, ki jih je večkrat zahteval Parlament, lahko bistveno okrepijo doslednost in učinkovitost zunanjega delovanja EU, ko postanejo referenčni dokument, ki za posamezno državo določa prednostne naloge in cilje, ki se vključijo v vse zadevne zunanje politike in instrumente EU;
12. v kontekstu pregleda zlasti vztraja, da je pomembna priprava temeljite ocene vidikov človekovih pravic Evropske sosedske politike, ki bi morala zlasti upoštevati skladnost in učinkovitost obstoječih mehanizmov, na primer akcijskih načrtov, poročil o napredku, dialogov o človekovih pravicah in postopka odločanja za nadgradnjo odnosov z državami, ki niso članice EU;

13. meni, da revidirani okvirni sporazum o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo za Parlament pomeni preboj pri sodelovanju s Komisijo, a obžaluje, da Svet ni stranka v sporazumu; vztraja, da je nujno treba povečati preglednost dokumentov in neomejen dostop do njih med vsemi institucijami EU, da bi vzpostavili učinkovitejše medinstitucionalno sodelovanje in skladnost delovanja;
14. opozarja, da je treba razviti usklajeno zunanjo politiko EU, če naj bi imela Unija pomembno in konstruktivno vlogo pri spodbujanju človekovih pravic po svetu; poziva države članice, naj pokažejo trdno zavezanost in politično voljo pri izpolnjevanju tega cilja;
15. poudarja, da je s pripravo strateških načrtov ukrepanja treba več pozornosti posvetiti izboljšanju zmožnosti Evropske unije za hitro odzivanje na kršitve človekovih pravic v državah, ki niso članice EU, zlasti ko gre za podporo zagovornikom človekovih pravic, ki so v nevarnosti ter kršitve človekovih pravic podjetij s sedežem v EU v državah, ki niso članice EU;
16. priznava, da so nevladne organizacije bistvene za razvoj in uspeh demokratičnih družb, spodbujanje vzajemnega razumevanja in strpnosti ter določanje in podpiranje izvedljivih političnih prednostnih nalog in skupnih rešitev za izzive demokratičnega razvoja;

Letno poročilo Evropske unije o človekovih pravicah po svetu

17. poudarja pomen letnega poročila EU o človekovih pravicah, ki z analizo in oceno politike EU za človekove pravice prispeva zlasti k večji prepoznavnosti problematike človekovih pravic na splošno; poudarja pravico Evropskega parlamenta, da nadzira dejavnosti Komisije in Sveta na področju človekovih pravic; poziva k popolni vključitvi Evropskega parlamenta v pripravo razdelkov prihodnjih letnih poročil o dejavnostih Parlamenta na področju človekovih pravic, kot je že bilo v navadi med nekaterimi predsedovanji v preteklosti;
18. pozdravlja, da je visoka predstavnica/podpredsednica Parlamentu predstavila letno poročilo in novo poročevalno obdobje, ki temelji na koledarskem letu, zaradi česar bo Parlament lahko decembrsko plenarno zasedanje posvetil človekovim pravicam in podelitvi letne nagrade Saharova za svobodo misli ter razpravi o letnem poročilu EP o človekovih pravicah po svetu in politiki EP na tem področju;
19. poziva Evropski parlament, Svet in Komisijo, naj si bolj prizadevata za razširjanje letnih poročil EU o človekovih pravicah in demokraciji in zagotovita, da bo doseglo čim širši krog bralcev, zlasti tistih, ki so dejavni pri spodbujanju človekovih pravic in demokracije po vsem svetu; poziva tudi k javnim informacijskim kampanjam, namenjenim povečanju prepoznavnosti EU na tem področju; ugotavlja, da je v letošnji izdaji prišlo do izboljšav glede jasnejših predstavitev;
20. ponovno zahteva, da bi morali Svet, Komisija ter delegacije in veleposlaništva EU na kraju samem zagotoviti več boljših informacij za oceno politik in da bi bilo treba določiti in predlagati konkretne smernice za izboljšanje splošnega pristopa, čim bolj zmanjšati morebitna protislovja in prilagoditi politične prednostne naloge v vsaki državi posebej z namenom sprejetja strategije o človekovih pravicah za vsako državo posebej, kot določa program ESZD; meni, da je treba vprašanje preglednosti postaviti v ospredje delovanja EU s povečanim dostopom do programov in dokumentov, v katerih se z državami, ki niso

članice EU, posebej razpravlja o človekovih pravicah;

21. ponovno poziva k rednemu ocenjevanju uporabe in rezultatov politik EU, instrumentov, pobud in dialogov glede človekovih pravic v državah, ki niso članice EU, in da se Parlament v celoti seznani z ugotovitvami; poziva Svet in Komisijo, naj razvijeta posebne količinske kazalnike in merila uspešnosti za merjenje učinkovitosti teh politik;

Dejavnosti EU na področju človekovih pravic v mednarodnih forumih

22. poudarja, da bo EU z načrtovanim pristopom h Konvenciji o človekovih pravicah dobila priložnost, da dokaže svojo predanost boju za človekove pravice v okviru in zunaj svojih meja; poziva države članice EU, naj to podprejo in k temu obvežejo tudi državljane EU;
23. poziva Komisijo in Svet, naj široko promovirata Evropsko konvencijo o človekovih pravicah v Uniji in zunaj nje, tudi z namenom izobraževanja javnosti o obstoju pristojnosti Evropskega sodišča za človekove pravice, ki ga je mogoče aktivirati za obravnavo in popravo kršitev zoper države članice Sveta Evrope ali njenih državljanov;
24. poziva visoko predstavnico, naj zagotovi dobro vključenost in usklajenost ESZD z drugimi mednarodnimi organi, regionalnimi organizacijami in njihovim delom na področju spodbujanja človekovih pravic; poziva visoko predstavnico, naj zagotovi polno in sistematično vključenost priporočil, vprašanj in prednostnih nalog sistema Združenih narodov, Sveta Evrope, Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi in drugih mednarodnih institucij v vsa področja politik EU in zlasti v področje človekovih pravic;
25. z obžalovanjem opaža počasnost procesa preiskovanja zadev na Evropskem sodišču za človekove pravice, ki lahko traja kar do sedem let; ugotavlja, da je na Sodišču odprtih približno 100.000 zadev; poudarja, da mora Sodišče biti vzgled institucije za varstvo pravice do sodnega varstva in pravičnega sojenja; poziva institucije in države članice EU, naj naredijo vse, kar je v njihovi moči, da bi pomagale Sodišču; pozdravlja dejstvo, da se je Rusija, ki je kot zadnja med 47 sodelujočimi državami v Svetu Evrope zavračala ratifikacijo Protokola 14, odločila za ratifikacijo tega protokola k Evropski konvenciji o človekovih pravicah v zvezi s povečanjem učinkovitosti Sodišča, ki predvideva poenostavitev postopkov Sodišča in je namenjen pomoči le-temu pri odpravljanju sodnih zaostankov, veljati pa začne lahko šele, ko ga ratificirajo vse članice Sveta Evrope;
26. poziva k okrepljenemu sodelovanju med Svetom Evrope in Evropsko unijo na področju spodbujanja in zagotavljanja človekovih pravic manjšin, vključno z ekonomskimi in socialnimi pravicami članov manjšin, spodbujanju pravic lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev in zagovornikov njihovih pravic ter zagotavljanju, da se žrtve diskriminacije zavedajo učinkovitih pravnih sredstev za boj proti diskriminaciji pred državnimi organi in imajo dostop do njih, ter k zaščiti regionalnih in manjšinskih jezikov z uporabo pravnih orodij nediskriminacije in obstoječih organizacij za socialne pravice za zagovarjanje raznolikosti in strpnosti;
27. poziva države članice EU k podpisu in ratifikaciji vseh temeljnih konvencij o človekovih pravicah OZN in Sveta Evrope in morebitnih protokolov k njim, zlasti Mednarodne konvencije o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin iz leta 1990, Mednarodne konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem, deklaracije Združenih narodov o pravicah avtohtonega prebivalstva z dne 13. septembra 2007, Deklaracije Mednarodne organizacije za delo o temeljnih načelih in pravicah iz dela iz

leta 1998, Okvirne konvencije Sveta Evrope za varstvo narodnih manjšin, Evropske listine o regionalnih in manjšinskih jezikih, izbirnega protokola k Mednarodnemu paktu o gospodarskih, socialnih in kulturnih pravicah, izbirnih protokolov h Konvenciji o otrokovih pravicah in Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov; vztraja, da je treba izbirni protokol k tej konvenciji obravnavati kot njen sestavni del, in poziva k hkratnemu pristopu k konvenciji in protokolu¹;

28. poudarja dejstvo, da so se opredelitve človekovih pravic, ki jih je mednarodna skupnost sprejela od konca druge svetovne vojne, izkazale kot dovolj prilagodljive, da je vanje mogoče vključiti dogodke človeškega napredka, a opozarja na potrebo po sprejetju novih pravic v odziv na nove grožnje svobodi, na primer grožnje svobodi znanosti, vesti in znanja, spolne identitete ali spolne usmerjenosti ter vsem pravicam, povezanim z digitalnim področjem, na čelu z dostopom do interneta;
29. poudarja pomen krepitve racionalizacije ter, če je mogoče, usklajevanja mednarodnih organov s pristojnostjo na področju človekovih pravic in njihovih postopkov, s ciljem, da bi vedno zagotovili bolj učinkovito spodbudo in zaščito temeljnih pravic iz zadevnih mednarodnih instrumentov;
30. poudarja potrebo, da se večja pozornost nameni različnim nadzornim mehanizmom Sveta Evrope in Združenih narodov in da se vzpostavi tesnejše sodelovanje z njihovimi različnimi pogodbenimi organi z namenom boljšega posredovanja njihovih ugotovitev in uporabe njihovega strokovnega znanja in izkušenj na terenu;
31. pozdravlja prizadevanja EU v Tretjem odboru generalne skupščine OZN (za socialne, humanitarne in kulturne zadeve) v povezavi s številnimi resolucijami, zlasti o pozivu k moratoriju o uporabi smrtne kazni, ki je prejela podporo več držav, o otrokovih pravicah, o verski nestrpnosti in razmerah na področju človekovih pravic v Burmi/Mjanmaru in Demokratični ljudski republiki Koreji;
32. pozdravlja odprtje prvega evropskega regionalnega urada visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice oktobra 2009 v Bruslju; predlaga vzpostavitev učinkovitega sodelovanja z visokim komisarjem za boljše spodbujanje in nadaljevanje oblikovanja in uresničevanja standardov in politik človekovih pravic v EU in preostalih delih Evrope;
33. poziva Svet in Komisijo, naj opredelita strategijo do držav, ki zavračajo polno sodelovanje z mehanizmi OZN ter neodvisnim strokovnjakom in posebnim poročevalcem OZN ne dovolijo dostopa, s pomočjo katere bi jim v celoti omogočili dostop na njihovo ozemlje ter se vzdržali omejevanja njihovega dela;
34. obžaluje slabitev politike in ravnanja EU do burmanske hunte ter poudarja, da trenutni odnos ne pomaga v boju proti tragičnim političnim, socialnim in humanitarnim razmeram,

¹ Decembra 2009 so Avstrija, Belgija, Nemčija, Madžarska, Italija, Portugalska, Slovenija, Švedska, Španija in Združeno Kraljestvo ratificirale Konvencijo in Izbirni protokol; Vse države članice so konvencijo podpisale, vendar je 15 držav članic še ni ratificiralo (Bolgarija, Ciper, Estonija, Finska, Francija, Grčija, Irska, Latvija, Litva, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Poljska, Romunija in Slovaška); 19 držav članic je podpisalo tudi protokol, vendar jih 10 tega protokola še ni ratificiralo (Bolgarija, Ciper, Češka republika, Finska, Francija, Litva, Luksemburg, Malta, Romunija in Slovaška).

v katerih so burmanski državljani prisiljeni živeti že od začetka vojaške vlade, in da tak odnos daje vtis, da se diktatura dovoljuje;

35. pozdravlja podporo Evropske unije pobudam Združenih narodov in drugih mednarodnih forumov, ki spodbujajo dekriminalizacijo homoseksualnosti; poziva Evropsko unijo k nadaljnji podpori pobudam, ki obsojajo kršitve človekovih pravic v zvezi s spolno usmerjenostjo in spolno identiteto v vseh mednarodnih forumih ob usklajevanju z enako mislečimi državami; poudarja, da je politika večine svetovnih držav, vključno z Unijo, do lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev diskriminatorna in krši človekove pravice; zato poziva države članice in Unijo, naj te pomanjkljivosti odpravijo in zagotovijo enak dostop do zdravstvene oskrbe in nege, vključno z operativnim zdravljenjem teh oseb; poziva Unijo in države članice, naj – zlasti s politiko sprejemanja – posebno pozornost namenijo državljanom tretjih držav, ki so žrtve diskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti in spola;
36. poziva Komisijo in Svet, naj spodbujata uradno in pravno legitimizacijo pojma „podnebni begunec“ (za ljudi, ki so zaradi podnebnih sprememb prisiljeni zapustiti dom in iskati zatočišče v tujini), ki še ni priznan v mednarodnem pravu in v nobenem pravno zavezujočem mednarodnem sporazumu;
37. poziva k okrepljenemu sodelovanju med Združenimi narodi, njihovim Stalnim forumom o staroselskih vprašanjih in Evropsko unijo na področju zaščite pravic avtohtonega prebivalstva, saj sodijo avtohtona ljudstva po vsem svetu med najranjlivejše skupine;

Svet Združenih narodov za človekove pravice (UNHRC)

38. poudarja vlogo UNHRC v celotni strukturi Združenih narodov in potencial, da oblikuje koristen okvir za večstranska prizadevanja Evropske unije za človekove pravice; ugotavlja, da si mora ta nov organ še naprej prizadevati, da bo deloval v skladu z najvišjimi standardi in čim bolj učinkovito, da pridobi večjo verodostojnost;
39. poudarja, da je za učinkovitost UNHRC nujno potrebna dejavna vloga organizacij civilne družbe;
40. z velikim veseljem pozdravlja dejstvo, da si sedanja administracija ZDA prizadeva za večjo vključenost v delo OZN in da je za obdobje med letoma 2009 – 2012 sprejela sedež v UNHRC; potrjuje, da članstvo ZDA povečuje verodostojnost in zmogljivost UNHRC; poziva EU naj okrepi sodelovanje z ZDA, zlasti glede izmenjave izkušenj o dialogih o človekovih pravicah;
41. spominja, da bo leta 2011 UNHRC opravil temeljit pregled svojih postopkov in zato EU poziva, naj se na ta pregled dejavno pripravi in v njem sodeluje;
42. poudarja pomembno vlogo splošnih rednih pregledov in poziva Svet, Komisijo in zlasti novo ESZD, naj podrobno spremljajo in nadzirajo obveze splošnega rednega pregleda ter v okviru pregleda UNHRC povečajo učinkovitost splošnih rednih pregledov in težo mnenj neodvisnih strokovnjakov;
43. močno podpira prizadevanja EU za preprečitev kakršnekoli pristranskosti in manipulacij v zvezi s splošnim rednim pregledom; v zvezi s tem močno obžaluje rezultat zasedanja februarja 2009, ki so ga močno zaznamovali oviranje postopkov in poskusi manipulacije

pregleda;

44. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj redno obiskuje UNHRC in osebno poskrbi za vzpostavitev karseda tesnih stikov med UNHRC IN ESZD na vseh ravneh; spodbuja prihodnji element ESZD za človekove pravice, naj vzpostavi tesne delovne stike z UNHRC; poziva k usklajenemu dialogu z državami, ki niso članice EU, o stališčih v Svetu Združenih narodov za človekove pravice ne le v Ženevi in v določenih dialogih o človekovih pravicah, temveč k njegovemu vključevanju v vse dvostranske razprave EU o politikah, trgovini in razvojnem sodelovanju s temi državami;
45. ugotavlja, da so države članice EU v UNHRC v manjšini; poziva institucije EU in države članice, naj si skupaj prizadevajo za oblikovanje ustreznih zavezništev z državami in nedržavnimi akterji, ki nadaljujejo s prizadevanji za zaščito univerzalne in nedeljive narave človekovih pravic;
46. poziva visoko predstavnico in zunanje ministre EU, naj pred vsakim zasedanjem Sveta Združenih narodov za človekove pravice in generalne skupščine Združenih narodov sprejmejo sklepe Sveta za zunanje zadeve, v katerih bodo določene prednostne naloge in strategije EU;
47. poziva Svet, Komisijo in ESZD, naj okrepijo svoje sodelovanje z demokratičnimi vladami in vladami, ki so v procesu demokratizacije, iz drugih regionalnih skupin v okviru UNHRC, da bi povečali možnosti za uspeh pobud, ki imajo za cilj spoštovanje načel splošne deklaracije o človekovih pravicah; zato poziva Komisijo in države članice, naj učinkoviteje usklajujejo svoje dejavnosti in Komisijo prosi, naj predloži letno poročilo o glasovalnih vzorcih pri glasovanju o zadevah v zvezi s človekovimi pravicami v OZN, ki bi analizirali, kako so nanje vplivale politike EU in njenih držav članic ter politike drugih blokov; ponavlja, da morajo delegacija in države članice EU v Ženevi večjo pozornost namenjati vzpostavljanju stikov z državami, ki niso članice EU na začetku razprav in se izogibati pretiranemu poudarjanju notranjih razprav, namenjenih zagotavljanju enotnosti znotraj EU ob tveganju pristopa „najmanjšega skupnega imenovalca“;
48. ponovno poudarja bistveni pomen posebnih postopkov in državnih mandatov v UNHRC; pozdravlja na novo uveden tematski mandat za kulturne pravice in pozdravlja podaljšanje tematskih mandatov v zvezi s pravico do hrane, svobode veroizpovedi ali prepričanja in interno razseljenimi osebami; poleg tega pozdravlja podaljšanje državnih mandatov za Burundi, Haiti, Kambodžo, Somalijo, Demokratično ljudsko republiko Korejo, Mjanmar in Sudan; obžaluje, da mandata za Liberijo in Demokratično republiko Kongo nista bila podaljšana;
49. toplo pozdravlja sklep UNHRC iz leta 2008, da razširi mandat posebnega predstavnika generalnega sekretarja Združenih narodov za podjetništvo in človekove pravice, ter sklepe Sveta, sprejete decembra 2009 v času švedskega predsedovanja, ki pozdravljajo delo posebnega predstavnika; poziva države članice EU, naj nadaljujejo z delom za uveljavitev končnih priporočil mandata in okvira za „varovanje, spoštovanje in pomoč“, ki bo v Svetu Združenih narodov za človekove pravice predstavljen leta 2011;
50. pozdravlja posebno zasedanje UNHRC o razmerah na področju človekovih pravic na vzhodu Demokratične republike Kongo, o vplivu svetovne gospodarske in finančne krize na splošno izvajanje in učinkovito uživanje človekovih pravic ter o razmerah na področju človekovih pravic na Šrilanki in na zasedenem palestinskem ozemlju in v vzhodnem

Jeruzalemu; obžaluje, da na 12. zasedanju UNHRC 16. oktobra 2009 države članice EU niso dosegle enotnega stališča v glasovanju o Goldstonovem poročilu in so štiri države članice glasovale proti, dve državi sta se vzdržali, dve pa nista bili prisotni na glasovanju; poziva države članice in vse zadevne institucije EU k tesnejšemu usklajevanju politik v Svetu za človekove pravice in drugih organih Združenih narodov; poudarja, da je spoštovanje mednarodnega prava na področju človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava s strani vseh strank in ne glede na okoliščine osnovni pogoj za doseg pravičnega in trajnega miru na Bližnjem vzhodu; zato vse strani poziva, naj z izvedbo preiskav v skladu z mednarodnimi standardi spoštujejo resolucije generalne skupščine Združenih narodov, sprejete 5. novembra 2009 in 26. februarja 2010; poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj zagotovi, da bodo kršitelji mednarodnega prava odgovarjali v skladu z obveznostjo EU po Ženevski konvenciji in prednostno nalogo EU, ki je boj proti nekaznovanju;

51. podpira neodvisnost Urada visoke komisarke Združenih narodov za človekove pravice (OHCHR); obžaluje, da je bila med 10. rednim zasedanjem marca 2009 kljub nasprotovanju EU sprejeta resolucija, katere namen je omejiti neodvisnost tega urada; poziva institucije EU, naj zagotovijo dodatno finančno podporo za celotni sistem posebnih postopkov Urada visokega komisarja za človekove pravice, tako da se zagotovi, da imajo vsi nosilci mandatov za posebne postopke dovolj sredstev za ustrezno opravljanje funkcij;

Sodelovanje EU z Mednarodnim kazenskim sodiščem

52. ponovno izraža svojo močno podporo Mednarodnemu kazenskemu sodišču in njegovemu glavnemu cilju boja proti nekaznovanju za genocid, vojne zločine in zločine proti človeštvu; pozdravlja, da je s tem, ko so Bangladeš, Sejšeli, Sveta Lucija in Moldavija marca, avgusta in oktobra 2010 ratificirali Rimski statut, skupno število držav pogodbenic naraslo na 114; poudarja, da so Rimski statut Mednarodnega kazenskega sodišča ratificirale vse države članice EU kot bistveni sestavni del demokratičnih načel in vrednot Unije, in zato države članice poziva, naj Statut v celoti spoštujejo kot del pravnega reda EU; poudarja pomen načela univerzalnosti in poziva ESZD, države članice EU in Komisijo, naj nadaljujejo z močnimi prizadevanji za splošno ratifikacijo Rimskega statuta in Sporazuma o privilegijih in imunitetah Mednarodnega kazenskega sodišča ter sprejetje potrebnih nacionalnih izvedbenih predpisov, ter k pregledu Skupnega stališča Sveta št. 2003/444/SZVP z dne 16. junija 2003 o Mednarodnem kazenskem sodišču in akcijskega načrta iz leta 2004 za nadaljnje spremljanje skupnega stališča; zahteva, da se ta prizadevanja razširijo na Sporazum o privilegijih in imunitetah Mednarodnega kazenskega sodišča, ki je za Sodišče pomembno operativno orodje; nadalje poziva države članice EU, naj v luči trenutnega razvoja dogodkov, izzivov in potreb Sodišča revidirajo in posodobijo Skupno stališče in akcijski načrt za Mednarodno kazensko sodišče, da bi okrepile dejansko pomoč EU Mednarodnemu sodišču, saj število nalogov za prijetje in sojenj na tem sodišču še vedno narašča, ter začnejo razpravo o možnem sprejetju smernic EU o mednarodnem pravosodju/Mednarodnem kazenskem sodišču;
53. močno spodbuja ESZD, Komisijo in države članice EU, naj med pogajanja o širitvi in v pristopnem procesu ter na vseh vrhunskih srečanjih EU in v pogovorih z državami, ki niso članice EU, vključno z Združenimi državami, Kitajsko, Rusijo, Afriško unijo in Izraelom, podpirajo izvrševanje odločb Mednarodnega kazenskega sodišča in sodelovanje z njim; poziva zlasti Svet in Komisijo, naj zagotovita, da bo pravosodje sestavni element vseh

mirovnih pogajanj; poziva ESZD, naj si sistematično prizadeva za vključitev klavzule o Mednarodnem kazenskem sodišču v zadevne sporazume z državami, ki niso članice EU; poziva visoko predstavnico, naj zagotovi vključitev Mednarodnega kazenskega sodišča v vse prednostne naloge zunanje politike EU in v pooblastila posebnega predstavnika EU, če je to primerno, ter naj poskrbi za redno usposabljanje osebja ESZD o Mednarodnem kazenskem sodišču tako na sedežu kot v delegacijah EU; poziva visoko predstavnico, naj imenuje posebnega odposlanca za mednarodno pravosodje s pooblastili za spodbujanje in zastopanje zaveze EU za boj proti nekaznovanju in Mednarodnega kazenskega sodišča v vseh zunanjih politikah EU ter vključevanje vanje;

54. pozdravlja belgijsko izvršitev naloga za prijetje, ki ga je 3. julija 2008 za Jean-Pierra Bembo izdal III. predsodni senat Mednarodnega kazenskega sodišča; vendar pa z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da osem nalogov za prijetje, ki jih je izdalo Mednarodno kazensko sodišče, vključno z nalogi za štiri visoke voditelje Gospodove uporniške vojske (LRA) v Ugandi, za Bosca Ntagando v Demokratični republiki Kongo ter za Ahmada Haruna, Alijo Kušajba in sudanskega predsednika Omarja Hasana Ahmada al-Baširja, še niso bili izvršeni; obžaluje vztrajno sudansko zavračanje prijetja in predaje osumljencev Mednarodnemu kazenskemu sodišču, ki pomeni neizpolnjevanje obveznosti iz resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1593 (2005); ugotavlja, da je 26. maja 2010 I. predsodni senat Mednarodnega kazenskega sodišča Varnostni svet Združenih narodov obvestil o pomanjkljivem sodelovanju Republike Sudan v zadevi zoper Haruna in Kušajba; izraža globoko zaskrbljenost, ker sta dve državi pogodbenici Mednarodnega kazenskega sodišča, Čad in Kenija, nedavno povabili predsednika Omarja al-Baširja in ga sprejeli na svojem ozemlju ter kljub obveznosti iz Rimskega statuta, da ga primeta, nista izvršili naloga za prijetje; poziva k nadaljevanju iskanja preostalih obtožencev in poudarja vlogo, ki bi jo EU in Mednarodno kazensko sodišče lahko odigrala pri zagotavljanju, da se izvedejo preiskave morebitnih vojnih zločinov na Šrilanki in v Demokratični republiki Kongo;
55. pozdravlja sodelovanje ZDA z Mednarodnim kazenskim sodiščem in njihovo obnovitev zavez Sodišču, kar so nenazadnje potrdile tudi s sodelovanjem v vlogi opazovalke na osmem zasedanju Skupščine držav pogodbenic novembra 2009 v Haagu kot tudi na prvi pregledni konferenci o Rinskem statutu junija 2010; z zadovoljstvom opaža prve obetavne izjave ameriške administracije o Mednarodnem kazenskem sodišču in njene obljube o sodelovanju s Sodiščem, ki jih je dala na pregledni konferenci; poziva ZDA, naj obnovijo svoj podpis in nadaljujejo sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem, zlasti s polnim sodelovanjem v primerih, ki so predmet preiskav ali predhodnih analiz Sodišča, in z dokončanjem celovite politike do Mednarodnega kazenskega sodišča;
56. spodbuja naslednjo Skupno parlamentarno skupščino AKP–EU k razpravi o boju proti nekaznovanju v mednarodnem razvojnem sodelovanju in ustreznemu političnemu dialogu, skladno s pozivi v več resolucijah in s členom 11.6 revidiranega sporazuma iz Cotonouja, z namenom vključevanja boja proti nekaznovanju in krepitve pravne države v obstoječe programe in ukrepe razvojnega sodelovanja; poziva EU in njene države članice, naj nadaljujejo dialog z Afriško unijo o teh zadevah in podpre afriške države pogodbenice pri nadaljnjem izpolnjevanju obveznosti po Rinskem statutu; izraža podporo zahtevi Sodišča po odprtju urada za zvezo z Afriško unijo v Adis Abebi;
57. ugotavlja, da je sodelovanje med državami pogodbenicami, državami podpisnicami in Sodiščem v skladu s členom 86 Rimskega statuta še vedno bistveno za učinkovitost in

uspeh mednarodnega kazenskega pravosodnega sistema, zlasti z vidika zmožnosti kazenskega pregona, ter za učinkovito in neodvisno delovanje Sodišča; nadalje priznava Sporazum med Mednarodnim kazenskim sodiščem in EU o sodelovanju in pomoči ter, ob upoštevanju Sporazuma, poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj Sodišču zagotovijo vso potrebno pomoč, vključno s pomočjo na terenu v potekajočih primerih in zlasti za izvrševanje trenutnih nalogov za prijetje; poziva vse države članice EU, naj sprejmejo nacionalno zakonodajo o sodelovanju, v skladu z devetim delom Rimskega statuta, če tega še niso storile, in s Sodiščem sklenejo začasne sporazume o izvrševanju njegovih sodb ter zaščiti in preselitvi žrtev in prič; poziva države članice EU, naj vključijo sodelovanje kot stalni element v program Skupščine držav pogodbenic Mednarodnega kazenskega sodišča, ter tako poskrbijo za posredovanje najboljših praks in zagotovijo razpravo o primerih nesodelovanja ter sprejetje ustreznih ukrepov s strani Skupščine;

58. poudarja potrebo po splošni krepitvi mednarodnega kazenskega pravosodnega sistema ter v zvezi s tem z zaskrbljenostjo ugotavlja, da sta Ratko Mladić in Goran Hadžić še vedno na prostosti in še nista bila privedena pred Mednarodno kazensko sodišče za nekdanjo Jugoslavijo; s tem v zvezi poziva srbske organe, naj zagotovijo polno sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem za nekdanjo Jugoslavijo, ki mora privedi do prijetja in izročitve vseh preostalih obtožencev, da se omogoči ratifikacija stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma; opaža potrebo po stalni podpori, tudi finančni, da bo Posebno sodišče za Sierro Leone lahko končalo trenutne sodne procese, vključno z vsemi pritožbenimi postopki; opaža tudi napredek pri večstranskem sodelovanju za zagotavljanje strokovnega znanja in izkušenj ter pomoči, kadar bi bila identifikacija, zbiranje in hramba informacij v pomoč pri širokem izboru mednarodnih in tranzicijskih sodnih postopkov, zlasti s pomočjo mehanizma hitrega sodnega odzivanja, v katerem sodeluje več kot polovica držav članic EU, ter spodbuja stalno in okrepljeno podporo mehanizmu;

Smernice EU o človekovih pravicah

Smrtna kazen

59. opozarja na resolucijo, ki poziva k svetovnemu moratoriju na izvajanje smrtne kazni (resolucija 63/168), ki je bila sprejeta 18. decembra 2008 na generalni skupščini Združenih narodov; poudarja, da je zdaj za resolucijo glasovalo že 106 držav, kar potrjuje, da se svetovno mnenje počasi nagiba proti smrti kazni;
60. pozdravlja odločitev o ukinitvi smrtne kazni, ki so jo leta 2009 sprejele Burundi, Togo in ameriška zvezna država Nova Mehika; poziva ZDA, naj ukinejo smrtno kazen in obžaluje dejstvo, da se v 35 od 50 zveznih držav ZDA smrtna kazen še vedno izvršuje;
61. poziva Svet in Komisijo, naj tiste države, ki še niso podpisale, ratificirale ali izvedle Drugega izbirnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah ali podobnega regionalnega instrumenta, spodbuja, naj to storijo;
62. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bo podjetjem s sedežem v EU dovoljeno proizvajati in prodajati natrijev tiopental le za zdravstvene namene in da bo vsaka licenca za proizvodnjo tega zdravila predvidevala uporabo zahtev o označevanju, ki bo omogočilo, da bo na ovitku navedeno, da se zdravilo ne sme uporabljati za vbizgavanje smrtonosnih injekcij, v skladu z nacionalnimi zakonodajami in zakonodajo EU, ki prepovedujejo smrtno kazen, mučenje ali kakršno koli kruto, nečloveško ali

ponižujoče ravnanje ali kaznovanje;

63. ponavlja, da EU nasprotuje smrtni kazni v vseh okoliščinah, vključno z izvensodnimi usmrtitvami; spominja, da je EU največja donatorka organizacij civilne družbe, ki se borijo proti smrtni kazni; poziva Komisijo, naj še naprej daje prednost boju proti tej kruti in nečloveški kazni in naj jo obdrži kot tematsko prednostno nalogo v okviru EIDHR in geografskih instrumentov; meni, da dosmrtna ječa brez možnosti pogojnega izpusta ni sprejemljiva alternativa smrtni kazni;
64. poziva države, ki še vedno uporabljajo smrtno kazen s kamenjanjem, naj odpravijo zakonodajo, ki predvideva to nečloveško kazen; poziva iranske voditelje, naj sprejmejo zakon, ki bo nedvoumno prepovedal kamenjanje, ki je najbolj barbarska oblika smrtne kazni, kot zakonito kazen; obsoja dejstvo, da številne države še vedno izrekajo smrtno kazen in jo izvajajo za mladoletne prestopnike; obsoja dejstvo, da iranski režim uporablja smrtno kazen, zaradi česar je Iran na drugem mestu seznama držav z največjim številom usmrtitev, takoj za Kitajsko; močno obsoja porast usmrtitev po mirnih demonstracijah, ki so sledile predsedniškim volitvam v Iranu junija 2009; je zaskrbljen, ker Kitajska še vedno izvaja največje število usmrtitev na svetu, in poziva Kitajsko, naj javno objavi nacionalne podatke o usmrtitvah, tako da bo mogoča pregledna analiza smrtne kazni in razprava o njej; pozdravlja pozitiven korak beloruskih oblasti v zvezi z oblikovanjem delovne skupine, ki bo pripravila predloge za uvedbo moratorija na smrtno kazen; ostaja zaskrbljen, da se v Belorusiji še vedno izvajajo usmrtitve, pri čemer je to edina država v Evropi, ki še vedno ima smrtno kazen, ter da se družinam usmrčenih ne posredujejo informacije o datumu usmrtitve ali pogrebu usmrčenih;
65. ugotavlja, da je na svetu 32 sodnih oblasti z zakoni, ki dopuščajo smrtno kazen za prekrške, povezane z drogami; ugotavlja, da urad Združenih narodov za droge in kriminal, Evropska komisija in posamezne evropske vlade dejavno sodelujejo pri financiranju in/ali dobavi tehnične pomoči, pravne podpore in finančni pomoči v podporo boja proti drogami v državah, ki imajo še vedno smrtno kazen za kazniva dejanja, povezana z drogami; je zaskrbljen, da bi ta pomoč lahko privedla do porasta smrtnih obsodb in njihovih izvršb; poziva Komisijo, naj oblikuje smernice za mednarodno financiranje boja proti drogami na državni in regionalni ravni, s katerimi bi poskrbeli za to, da ti programi ne bi povzročili kršenja človekovih pravic, vključno z uporabo smrtne kazni; poudarja, da mi morala biti ukinitvev smrtne kazni za kazniva dejanja, povezana z drogami, temeljni pogoj za finančno pomoč, tehnično pomoč, oblikovanje zmogljivosti in druge vrste podpore boja proti drogami;
66. je zaskrbljen, da se v Belorusiji še vedno izvajajo usmrtitve, pri čemer je to edina država v Evropi, ki še vedno ima smrtno kazen; podpira oblasti v zvezi z oblikovanjem delovne skupine, ki bo pripravila predloge za uvedbo moratorija na smrtno kazen;
67. izraža globoko zaskrbljenost zaradi predloga zakona proti homoseksualnosti iz leta 2009, ki je trenutno v obravnavi v ugandskem parlamentu in ki za podporo lezbijkam, gejem ali biseksualcem predvideva denarne kazni in zapor, za prostovoljna homoseksualna dejanja pa denarne kazni, zapor in smrtno kazen; poziva ugandski parlament, naj zavrne to in vsako podobno zakonodajo; obsoja inkriminacijo homoseksualnosti po svetu;

Pravice lezbijk, homoseksualcev, biseksualcev in transseksualcev

68. glede na številne kršitve človekovih pravic, katerih žrtve so bili v letu 2009 lezbijke, geji,

biseksualci in transseksualci po vsem svetu, pozdravlja dejstvo, da je delovna skupina za človekove pravice Sveta Evropske unije sprejela priročnik za spodbujanje in varstvo vseh človekovih pravic lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev; poziva delegacije EU in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v celoti izpolnjujejo smernice, ki jih vsebuje ta priročnik;

Nasilje nad ženskami

69. ugotavlja, da je program predsedniške trojke Francije, Češke republike in Švedske (julij 2008 – december 2009) dal prednost vprašanju nasilja nad ženskami in dekleti, ter poziva k skladnosti glede načel in politik izven in znotraj EU, tudi glede podpore prepovedi pohabljanja ženskih spolnih organov kot kršitve človekovih pravic; ugotavlja, da je bil pred kratkim sprejet nov sklop smernic za to vprašanje in pričakuje, da bo Komisija Parlamentu predstavila rezultate izvedbe teh smernic;
70. upošteva novo strategijo Evropske komisije o enakosti spolov, ki posebej opozarja na pohabljanje ženskih spolnih organov; ponovno poudarja, da je v zvezi s tem potrebna skladnost notranjih in zunanjih politik EU; poziva Evropsko komisijo in države članice EU, naj vprašanje pohabljanja ženskih spolnih organov odprejo v okviru političnih dialogov s partnerskimi državami in zainteresiranimi stranmi, ki jih to občutljivo vprašanje zadeva v nacionalnem kontekstu, in sicer s soudeležbo in vključitvijo prizadetih skupnosti; poziva Komisijo, Svet in države članice, naj aktivirajo vsa politična in institucionalna sredstva v podporo pobudam, namenjenim čim prejšnjemu sprejetju resolucije generalne skupščine Združenih narodov, ki poziva k svetovnemu moratoriju na pohabljanje ženskih spolnih organov;
71. meni, da se nasilje nad ženskami izraža tudi psihološko; ugotavlja, da so na področju dela ženske še vedno slabše plačane od moških in da jih je več zaposlenih na negotovih delovnih mestih ali za krajši delovni čas; zato poudarja, da vloge Komisije in držav članic na tem področju, tako znotraj kot tudi izven Evropske unije, glede na potrebo po preprečevanju vseh oblik nasilja nad ženskami – fizičnega, psihološkega, socialnega in ekonomskega –, ni mogoče omejiti na boj proti nasilju v ozkem pomenu ter da je treba dati prednost izobraževanju brez razlikovanja na podlagi spola za fante in dekleta že od zgodnjega otroštva in boju proti spolnim stereotipom;
72. poudarja pomen celovitega izvajanja resolucij Varnostnega sveta OZN št. 1325, 1820, 888 in 1889, ki pozivajo k udeležbi žensk na vseh stopnjah in ravneh reševanja sporov ter zaščiti žensk in deklet pred spolnim nasiljem in diskriminacijo; poziva države članice, ki še nimajo nacionalnega akcijskega načrta za izvajanje resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325, naj ga nujno sprejmejo; ostro obsoja posilstvo kot orožje v vojni ter ponavljajoča se množična posilstva v Demokratični republiki Kongo; zahteva razkritje vseh podatkov o nezmožnosti mirovnih sil Misije Združenih narodov za stabilizacijo Demokratične republike Kongo (MONUSCO), da bi ustavile množična posilstva; in poziva visoko predstavnico/podpredsednico Unije, naj prek misije EU za reformo varnosti EUSEC in policijske misije EU v Demokratični republiki Kongo izvede preiskavo in poroča Evropskemu parlamentu o vseh kongovskih in mednarodnih podjetjih ali entitetah, vpletenih v ekstraktivne panoge v Demokratični republiki Kongo, ki plačujejo oboroženim skupinam in varnostnemu osebju, vpletenemu v taka množična posilstva in druga sistematična kazniva dejanja zoper civiliste;
73. poziva visoko predstavnico/podpredsednico k povečanju števila osebja, ki se ukvarja z

vprašnji spola v zunanjem delovanju in oblikuje namenske strukture; ugotavlja, da je prišlo do napredka v skupni varnostni in obrambni politiki tako glede misij kot usposabljanja osebja;

74. izraža globoko zaskrbljenost zaradi globoko zakoreninjene diskriminacije na podlagi spola in nasilja v družini v nekaterih državah, ter poudarja, da so ženske, ki živijo na podeželju, še posebej ranljiva skupina; podobno izraža veliko zaskrbljenost zaradi primerov spolnega nasilja in visoke stopnje posilstev žensk in deklet v Južni Afriki, kjer so preiskave pogosto neustrezne in pogojene s predsodki na podlagi spola, žrtve pa se soočajo s številnimi ovirami pri dostopu do zdravstvenega varstva in zamudami pri zagotavljanju zdravstvene oskrbe; ostro obsoja nasilje nad ženskami in dekleti kot stalno težavo v Gvatemali in Mehiki;
75. je zelo zaskrbljen zaradi položaja žensk in deklet v Iranu, Demokratični republiki Kongo in Afganistanu; obsoja brutalne kršitve pravic žensk v Demokratični republiki Kongo, poziva mednarodno skupnost, naj občutno poveča sredstva, namenjena zaščiti žensk pred posilstvi, in poudarja, da je položaju žensk in deklet v Demokratični republiki Kongo treba nameniti nujno in pomembno mednarodno pozornost; obsoja šiitsko zakonodajo o osebnem stanu, sprejeto marca 2009, ki grobo krši pravice afganistanskih žensk in je v nasprotju z afganistansko ustavo in mednarodnimi standardi na področju človekovih pravic; pozdravlja spremembe določb v okviru zakona o 'osebnih zadevah pripadnikov šiitske pravne prakse', vendar pa je še naprej zaskrbljen zaradi nekaterih členov zakona, ki so v nasprotju z obveznostmi Afganistana iz Mednarodnega pakta o političnih in državljanskih pravicah, Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in Konvencije o otrokovih pravicah; poziva afganistanske oblasti, naj takoj sprejmejo ukrepe za izboljšanje pravic žensk v tej državi;
76. vztraja, da je v vseh dialogih o človekovih pravicah treba pravice žensk izrecno izpostaviti, kar zlasti velja za preprečevanje in odpravljanje vseh oblik diskriminacije in nasilja nad ženskami in dekleti, med njimi na prvem mestu splav zaradi neželenega spola, vse oblike škodljivih tradicij in običajev, kot so pohabljenje ženskih spolnih organov in zgodnje ali prisilne poroke, vse oblike trgovine z ljudmi, nasilje v družini in umori žensk, okoriščanje z njihovim delom in gospodarsko izkoriščanje; in prav tako vztraja, da se je treba zoperstaviti sklicevanju držav na navade, običaje ali vero, s katerim opravičujejo, zakaj se izmikajo svoji dolžnosti in ne odpravijo tega krutega ravnanja; poudarja, da bi bilo treba tako med ljudmi kot v procesu oblikovanja politik okrepiti prizadevanja za izkoreninjenje vseh oblik pohabljanja ženskih spolnih organov, tako da se izpostavi dejstvo, da je takšno pohabljenje vprašanje enakosti med spoloma in kršitev človekovih pravic v zvezi s telesno celovitostjo; poudarja položaj mladih priseljenc, ki morajo zaradi načel določenih skupnosti, vere ali družinske časti prenašati zlorabe, uboje iz časti in pohabljanje spolnih organov ter jim je odvzeta svoboda;
77. opozarja na razvojne cilje tisočletja in poudarja, da sta dostop do izobraževanja in zdravstvene oskrbe temeljni človekovi pravici; meni, da morajo zdravstveni programi, med njimi programi za spolno in reproduktivno zdravje, spodbujanje enakopravnosti med spoloma, večanje vpliva in moči žensk ter pravic otrok, igrati pomembno vlogo v politiki EU na področju razvoja in človekovih pravic, zlasti tam, kjer je razširjeno nasilje na podlagi spola in ženske in otroke ogrožajo okužbe s HIV/aidsom oziroma ženske in otroci nimajo dostopa do informacij, preventive in/ali zdravljenja; poziva Komisijo, naj v razvojno politiko, zlasti programe pomoči, povezane s trgovino, vključi temeljne pravice

delavcev in agendo za dostojno delo;

78. pozdravlja resolucijo Sveta OZN za človekove pravice z dne 16. junija 2009 o umrljivosti in obolevnosti mater, ki bi ju bilo mogoče preprečiti, ter o človekovih pravicah, ki poziva k nujnemu ukrepanju v skladu z razvojnimi cilji tisočletja, da se prepreči nepotrebne smrti žensk med nosečnostjo ali porodom; ugotavlja, da so države članice EU to resolucijo podprle, in jih poziva, naj si odločno prizadevajo za varstvo človekovih pravic žensk in deklet, zlasti njihove pravice do življenja, enakosti in dostojanstva, izobrazbe, svobode pri iskanju, prejemanju in posredovanju informacij, uživanja prednosti znanstvenega napredka, svobode brez diskriminacije in do uživanja najvišjih možnih standardov telesnega in duševnega zdravja, vključno s spolnim in reproduktivnim;
79. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj še posebej spodbujajo države članice Afriške unije k ratifikaciji in izvajanju Protokola Afriške unije o pravicah žensk v Afriki;

Mučenje in drugo kruto, nečloveško ali ponižujoče ravnanje

80. poziva k temu, da se zdravstvene zlorabe pacientov in posameznikov, zlasti tistih, ki se ne morejo braniti, označi za kruto, nečloveško in ponižujoče ravnanje, pri čemer se zaveda, da je določena dejanja težko dokazati, ter zato zahteva skrajno pozornost;
81. poziva k priznanju, da so manjšine, na primer avtohtone skupine in osebe, ki so predmet diskriminacije na podlagi kastnega sistema, nesorazmerno ranljive in izpostavljene mučenju;
82. poziva vse države, ki še niso pristopile h Konvenciji proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju in njegovemu izbirnemu protokolu, naj to storijo; poziva države, naj umaknejo vse zadržke, ki jih imajo do teh instrumentov; spodbuja države podpisnice Izbirnega protokola h konvenciji proti mučenju k boljšemu in hitrejšemu izvajanju državnega preventivnega mehanizma;
83. spodbuja države po svetu k sprejetju in učinkovitemu izvajanju Priročnika o učinkovitem preiskovanju in dokumentiranju mučenja in drugih krutih, nečloveških ali poniževalnih kazni ali ravnanja, poznanega tudi kot Carigrajski protokol; meni, da je Carigrajski protokol ključni instrument za zbiranje dokazov in preprečevanje nekaznovanja; je prepričan, da je nekaznovanje mučiteljev še naprej pomembna ovira za učinkovito preprečevanje mučenja, saj posredno spodbuja storilce k nadaljevanju njihovih nesprejemljivih praks;
84. poudarja pomen učinkovitega izvajanju smernic EU proti mučenju in drugemu krutemu, nečloveškemu ali poniževalnemu ravnanju ali kaznovanju; poziva Svet in Komisijo, naj predstavita rezultate izvajanja teh smernic, s posebnim poudarkom na rezultatih, povezanih z rehabilitacijo žrtev mučenja Evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice;
85. poziva države članice k nadaljnjemu spremljanju zahtev iz resolucije z dne 17. junija 2010 o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo kruto, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje¹; poziva Komisijo, naj čimprej predloži revizijo več določb Uredbe Sveta (ES) št. 1236/2005 z dne

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0236.

27. junija 2005;

86. je posebno zaskrbljen zaradi velikega vala korupcije, kriminala, političnega preganjanja, nekaznovanja ter mučenja in zapornih kazni za pripadnike opozicije v Venezueli zaradi „politizacije“ policijskih sil, odsotnosti politik in nezmožnosti vlade, da bi se soočila s temi resnimi grožnjami za človekove pravice;
87. izraža globoko zaskrbljenost nad ponovnim pojavom kršitev človekovih pravic v svetu proti osebam na podlagi njihove spolne usmerjenosti ter obsoja vsa nasilna dejanja proti njim; opaža vse večje število umorov transseksualcev po svetu; močno obžaluje, da se v številnih državah homoseksualnost še vedno obravnava kot kaznivo dejanje, za katero je predpisana zaporna kazen in v nekaterih primerih celo smrtna kazen; v zvezi s tem pozdravlja sklep Višjega sodišča v Delhiju z dne 2. julija 2009, ki je dekriminaliziral homoseksualnost v Indiji, in poziva druge države, naj sledijo temu zgledu;

Pravice otrok

88. globoko obžaluje dejstvo, da je po ocenah 215 milijonov otrok žrtev dela otrok, in da jih od tega tri četrtine opravlja najhujše oblike dela otrok (podatki ILO, 2009); pozdravlja sklepe Sveta EU z dne 14. junija 2010 o otroškem delu in povezano študijo Komisije (SEC(2010)0037), ki poziva k celovitemu pristopu politike EU, osredotočenemu na razvoj in izkoreninjenje revščine; poziva Komisijo, naj zagotovi učinkovit nadzor napredka na tem področju in skupaj z državami članicami EU spodbuja izvajanje v dialogih s tretjimi državami;
89. spominja na uspešni 11. forum o človekovih pravicah med EU in nevladnimi organizacijami na temo boja proti nasilju nad otroki in na švedsko predsedstvo (Stockholm, julij 2009) ter njegove pozive k nadaljevanju zakonodajnega dela, da bi prepovedali vse oblike telesne kazni v vseh okoljih, tudi domačem, opredelili najboljše prakse in pridobljene izkušnje v boju proti nasilju nad otroki med konflikti in po njih, ter povečali skladnost zunanjega delovanja EU in notranjih politik EU in držav članic glede otrokovih pravic;
90. izraža globoko zaskrbljenost nad tem, da so milijoni otrok še vedno žrtve posilstev, nasilja v družini ter fizične, čustvene in spolne zlorabe, vključno z izkoriščanjem v spolne in komercialne namene; poudarja, da so vse pravice, ki jih priznavajo Konvencija o pravicah otrok in njeni izbirni protokoli, enako pomembne, ter poziva k celoviti ratifikaciji in izpolnjevanju obveznosti, pa tudi k posebni pozornosti, ki naj se nameni novim oblikam spolnega izkoriščanja otrok v komercialne namene;
91. je globoko zaskrbljen, ker se število okužb z virusom HIV med moškimi, ženskami in otroki v vzhodni Evropi in osrednji Aziji še vedno hitro povečuje; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je antiretrovirusno zdravljenje še vedno med najmanj dostopnimi na svetu; prav tako je zaskrbljen, da stigmatiziranje in diskriminacija, ki kršita temeljne pravice in dostojanstvo otrok, okuženih z virusom HIV, ovirata nadaljnji napredek pri preprečevanju, negi in podpori; poziva Komisijo, naj razmisli o političnih reformah, programskih spremembah in prerazporeditvi sredstev, da bi zaščitila pravice in dostojanstvo otrok in mladih, ki so ranljivi, ogroženi ali okuženi z virusom HIV oziroma z njim živijo;
92. nujno poziva k dodatnim ukrepom EU proti delu otrok in EU poziva, naj bolj učinkovito

uporablja razpoložljive instrumente tako, da jih vključuje v dialoge in posvetovanja o človekovih pravicah; poziva EU, naj učinkovito izvaja smernice EU o otrokovih pravicah in razmisli o možnostih za sprejetje smernic za boj proti delu otrok; opozarja, da ima lahko celo trgovinska politika EU koristno vlogo v boju proti delu otrok, zlasti z uporabo splošnega sistema preferencialov; upa, da bo v prihodnje to orodje bolje ocenjeno in bo predmet letne ocene, ki bo ob letni razpravi o človekovih pravicah posredovana Evropskemu parlamentu;

93. ugotavlja, da smo v letu 2009 praznovali 20. obletnico Konvencije o otrokovih pravicah; z zadovoljstvom ugotavlja, da so sedaj skoraj vse države pristopile k tej konvenciji, ter poziva države, ki še niso pristopile, naj to takoj storijo; ostaja močno zaskrbljen, da pri celotni uresničitvi pravic iz konvencije še vedno prihaja do številnih kršitev; poziva k povečanju pozornosti, posvečene potrebi otrok po posebnem varstvu in skrbi, skupaj z ustreznim pravnim varstvom, tako pred rojstvom kot tudi po njem, kot to predvidevata Konvencija o otrokovih pravicah in Deklaracija o pravicah otrok; pozdravlja imenovanje posebnega predstavnika generalnega sekretarja za preprečevanje nasilja nad otroki in opozarja na pomen njegovega mandata;
94. izraža veliko zaskrbljenost za otroke, ki so udeleženi v oboroženih spopadih, ali kako drugače prizadeti zaradi njih, ali so prisiljeni v njih celo dejavno sodelovati; poziva Komisijo in Svet, naj okrepi uresničevanje smernic EU o otrocih v oboroženih spopadih; pozdravlja novo resolucijo Varnostnega sveta OZN št. 1882 (2009), ki nadalje krepi zaščito otrok, ki so jih prizadeli oboroženi spopadi ali so bili v njih udeleženi;
95. izraža globoko zaskrbljenost zaradi uporabe otrok kot vojakov; poziva k takojšnjim ukrepom EU in Združenih narodov za njihovo razorožitev, rehabilitacijo in ponovno vključitev;

Zagovorniki človekovih pravic

96. odobrava ukrepe, sprejete za izvedbo pregleda in posodobitve Smernic EU o zagovornikih človekovih pravic, kot so bile spremenjene leta 2008; ugotavlja, da je bilo pripravljenih več kot 60 lokalnih izvedbenih strategij in da so bili imenovani ustrezni uradniki za zvezo; vendar je zelo zaskrbljen, ker delegacije EU teh smernic niso uresničile, poziva ESZD, naj razvije izvedbeni načrt z jasnimi kazalniki in roki, da bi se nadaljeval napredek glede učinkovitega izvajanja smernic ter zahteva seznam razpoložljivih lokalnih strategij; poziva ESZD, Svet, Komisijo in države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe za povečanje ozaveščenosti o smernicah med zagovorniki človekovih pravic in diplomati EU v državah, ki niso članice EU; poziva misije EU, naj vzdržujejo redne stike z zagovorniki človekovih pravic, preden v njihovem imenu ukrepajo, in naj jim pošiljajo povratne informacije; poudarja, da se je treba v postopku priprave osnutkov lokalnih izvedbenih strategij posvetovati s številnimi zagovorniki človekovih pravic, ki delujejo v mestnih in podeželskih okoljih na področju gospodarskih, socialnih in kulturnih ter državljskih in političnih pravic; ugotavlja, da morajo lokalne izvedbene strategije vključevati konkreten program ukrepov, ki jih je treba sprejeti za izboljšanje varstva zagovornikov človekovih pravic, in da je treba po primerno dolgem času te strategije oceniti; v zvezi s tem poziva k ocenjevanju izvajanja pomoči in ukrepov, ki so jih sprejele organizacije civilne družbe z namenom podpore zagovornikov človekovih pravic v skladu z Evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice (EIDHR);

97. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj da prednosti učinkovitemu uresničevanju obstoječih orodij in mehanizmov za dosledno in sistematično zaščito zagovornikov človekovih pravic, poziva visoko predstavnico Unije in vse komisarje, ki imajo odgovornosti na področju zunanjih odnosov naj institucionalizirajo politiko načrtnih srečanj z zagovorniki človekovih pravic med službenimi potovanji v države, ki niso članice EU, in poudarja, da je treba podporo zagovornikov človekovih pravic nujno vključiti v pooblastila posebnih predstavnikov EU; poudarja, da bo Evropski parlament štel visoko predstavnico in posebne predstavnike za odgovorne za njihovo ukrepanje na tem področju;
98. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj uresničijo ukrepe, ki jih je predlagal Parlament v svoji resoluciji o ukrepih EU za zaščito zagovornikov človekovih pravic, sprejeti junija 2010, s poudarkom na ukrepih, katerih cilj je zagotoviti hitro pomoč ogroženim zagovornikom človekovih pravic, kot so na primer izredni vizumi in zatočišče, ter ukrepih javne podpore in vidnega priznanja dela zagovornikov človekovih pravic, ob upoštevanju spolov pri uresničevanju teh smernic v korist ženskih zagovornic človekovih pravic in preostalih posebej ranljivih skupin, kot so zagovorniki, ki se zavzemajo za spodbujanje gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic in tistih, ki delajo s pravicami manjšin in avtohtonih prebivalcev; poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj poskrbi za izvajanje programa mest zavetišč, ki zagotavlja zavetišče za zagovornike človekovih pravic v evropskih mestih;
99. v okviru izvajanja Lizbonske pogodbe in ustanovitve ESZD poziva institucije EU, naj vzpostavijo mehanizem medinstitucionalnega sodelovanja glede zagovornikov človekovih pravic; domneva, da bi oblikovanje takega mehanizma lahko olajšala ustanovitev kontaktnih točk in priprava izrecnih smernic za zagovornike človekovih pravic v vseh institucijah EU ter razvoj tesnejšega sodelovanja s kontaktnimi točkami za zagovornike človekovih pravic in tiste, ki so v misijah in delegacijah EU odgovorni za človekove pravice in demokracijo; poziva ESZD, naj vzpostavi zbirko statističnih podatkov o primerih, v katerih so delegacije EU ponudile pomoč zagovornikom človekovih pravic, da se oceni učinkovitost smernic in poroča Evropskemu parlamentu o rezultatu teh ocen;
100. potrjuje zaključke številnih poročil o človekovih pravicah, da so zagovorniki človekovih pravic, ki ustvarjajo neprecenljiv prispevek k varovanju in spodbujanju človekovih pravic, pri čemer je ogrožena njihova osebna varnost, doživljali različne vrste vedno močnejših napadov, kot so napadi na svobodo vesti, vere, izražanja ali združevanja, napade na povezane osebe ali njihovi umori, samovoljna pridržanja, nepoštena sojenja in zaprtje uradov organizacij civilne družbe; poziva delegacije EU, naj v sodelovanju z organizacijami civilne družbe zadevnih držav storijo več, da preprečile take napade, a hkrati pazijo, da osebja in podpornikov teh organizacij ne spravijo v nevarnost;
101. še naprej budno spremlja vlade držav, ki niso članice EU, ki pod krinko sprejemanja spornih zakonov o nevladnih organizacijah skušajo utišati gibanja za človekove pravice, kot na primer tako imenovani zakon o razglasitvi dobredelnih ustanov in družb, ki ga je januarja 2009 sprejel etiopski parlament in skorajda prepoveduje vse dejavnosti glede človekovih pravic;
102. obsoja dejstvo, da so napadi in anonimne grožnje zoper zagovornike človekovih pravic v nekaterih državah običajen pojav, medtem ko se novinarjem, zlasti tistim, ki poročajo o

korupciji in preprodaji drog, grozi in jih napada zaradi njihovega dela;

103. globoko obžaluje atentate na Stanislava Markelova, Anastasijo Baburovo in Natalijo Estemirovo in drugih v Rusiji, ter Andréja Rwisereke in Jeana Leonarda Rugambagea v Ruandi, samovoljno pridržanje Roksane Saberi in Abdolfattaha Soltana v Iranu, nadaljevanje pridržanja Huja Jajaja, dobitnika nagrade Saharova za leto 2008, ki mu ni omogočen ustrezen dostop do zdravstvene oskrbe na Kitajskem, do katerih je prišlo v poročevalnem obdobju; poziva kitajske organe oblasti, naj nemudoma pojasnijo položaj pomembnega odvetnika za človekove pravice Gaa Zhishenga, ki je izginil 4. februarja 2009, in sprožijo popolnoma neodvisno in pregledno preiskavo njegovega izginotja;
104. obsoja pridržanje in nadlegovanje saharavijskih zagovornikov človekovih pravic na zahodnosaharskem ozemlju pod maroškim nadzorom in poziva ZN, naj v mandat misije ZN za Zahodno Saharo (MINURSO) vključijo spremljanje razmer na področju človekovih pravic;
105. je seznanjen z izpustitvijo lokalnih zagovornikov človekovih pravic na Kubi; globoko obžaluje, da kubanska vlada noče priznati spremljanja človekovih pravic kot legitimno dejavnost in odreka pravni status lokalnim skupinam za človekove pravice; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je pridržanje zagovornikov človekovih pravic v državi tudi groba kršitev človekovih pravic; poziva kubansko vlado, naj ne izžene političnih zapornikov in naj jim omogoči pravico do tega, da zapustijo Kubo in se vrnejo, ne da bi jim pri tem odvzela prostost;
106. pozdravlja odločitev odbora za Nobelovo nagrado za mir, da nagrado za leto 2010 dodeli Liuju Xiaoboju za njegovo dolgotrajen in nenasilen boj za temeljne človekove pravice in svoboščine na Kitajskem; poziva pekinško vlado, naj takoj in brezpogojno izpusti Liuja Xiaoboja na prostost in umakne omejitve za njegovo ženo Liu Xia;
107. je zelo zaskrbljen, ker je Iran leta 2008 in 2009 še naprej zatiral neodvisne zagovornike človekovih pravic in člane civilne družbe ter glede na to, da so se nadaljevale resne kršitve človekovih pravic oziroma postale še pogostejše, obsoja samovoljne odvzeme prostosti, mučenja in zaporne kazni za zagovornike človekovih pravic zaradi njihovega dela, obtožene „dejavnosti v nasprotju z nacionalno varnostjo“; obžaluje sedanjo vladno politiko, usmerjeno proti učiteljem in profesorjem, ki študentom onemogoča dostop do visokega šolstva, ter obsoja preganjanje in zapiranje študentskih aktivistov; obžaluje nemire, ki so sledili predsedniškim volitvam 12. junija 2009, in nasilje, ki so ga uporabili iranski organi oblasti, zaradi katerega je bilo samovoljno pridržanih vsaj 400 ljudi, vsaj 40 naj bi jih bilo ubitih, številnim so sodili zaradi kaznivih dejanj proti nacionalni varnosti, prihajalo je do trpinčenja in mučenja, izrečene pa so bile tudi smrtne kazni;

Klavzule o človekovih pravicah

108. poudarja pomen in nujnost klavzul o človekovih pravicah in o demokraciji ter učinkovitih mehanizmov za reševanje sporov v trgovinskih sporazumih, vključno s sporazumi o ribolovu med državami članicami EU in tistimi, ki niso članice; vendar ponovno zahteva, naj to klavzulo spremlja mehanizem za izvajanje, da se zagotovi njeno izvajanje v praksi; izpostavlja pomen natančnega spremljanja stanja na področju človekovih pravic v državah, ki niso članice EU in ki imajo trgovinske odnose z EU; poudarja, da bi morale tako spremljanje in ocenjevanje vključevati uradna posvetovanja s civilno družbo glede učinka teh sporazumov; poziva k določitvi jasnega nabora primerjalnih meril na področju

človekovih pravic v okviru posameznih trgovinskih sporazumov, da se zagotovi jasen standard in da obe pogodbenici razumeta, katere razmere in dejanja lahko sprožijo aktiviranje takih klavzul o človekovih pravicah;

109. ponovno potrjuje načelo nedeljivosti človekovih pravic in obsoja poskuse, da bi določeno pravico ali razlog za diskriminacijo označili za manj pomembnega od drugih; poziva Komisijo in Svet, naj spoštujeta načelo nedeljivosti pri pogajanjih o klavzulah o človekovih pravicah z državami, ki niso članice EU;
110. poudarja, da mora EU z namenom izpolnitve svojih mednarodnih zavez na področju človekovih pravic, vključiti sistematične klavzule o demokraciji, pravni državi in človekovih pravicah ter socialnih in okoljskih standardih, pri tem pa upoštevati naravo sporazumov in specifični položaj posamezne partnerske države; meni, da morajo te klavzule Komisiji omogočiti vsaj začasno odložitev trgovinskih ugodnosti, vključno s tistimi, ki izhajajo iz sporazumov o prosti trgovini, če so najdeni zadostni dokazi o kršitvah človekovih pravic – vključno s pravicami delavcev –, na lastno pobudo ali na zahtevo države članice ali Evropskega parlamenta; meni, da mora EU v vsakem primeru jasno navesti ustrezne kazni, ki bi se lahko uporabile za države, ki niso članice EU, ki resno kršijo človekove pravice, in jih po potrebi uporabiti; ponovno poziva Komisijo, Svet in zlasti visoko predstavnico/podpredsednico, naj uresničijo klavzule o človekovih pravicah v veljavnih mednarodnih sporazumih in posledično vzpostavijo postopek za dejansko izvajanje teh klavzul v duhu členov 8, 9 in 96 sporazuma iz Cotonouja;
111. pozdravlja uporabo ocene učinka za trajnostni razvoj, a meni, da bi bilo treba oceno izvajati tudi, ko je sporazum že v veljavi in ne le predhodno, da bi tako zagotovili stalno oceno učinka;
112. je seznanjen z delovanjem splošnega sistema preferencialov (GSP+); vendar meni, da je treba ta sistem, ki nagrajuje države s precejšnjimi trgovinskimi ugodnostmi, če izpolnjujejo mednarodne konvencije in standarde o človekovih in delovnopравниh pravicah, podrobneje in pregledneje spremljati, vključno z uporabo natančnih ocen učinka za človekove pravice, doslednega in poštenega primerjalnega sistema, in odprtih posvetovanj ob dodelitvi preferencialov, in da se trgovinski preferenciali odobravajo le za države, ki so ratificirale in dejansko izvajajo temeljne mednarodne konvencije o trajnostnem razvoju, človekovih pravicah – zlasti delu otrok – in dobrem upravljanju; poziva k okrepljenemu spremljanju izvajanja s civilno družbo, sindikati in skupnostmi, ob upoštevanju dosežkov pa tudi neuspehov v razvoju človekovih pravic, vključno s socialnimi, ekonomskimi, kulturnimi in okoljskimi pravicami; poudarja pomen podrobnega spremljanja izvajanja Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah v Pakistanu, ki je povabljen k sodelovanju v sistemu GSP+;
113. poziva Komisijo, naj pripravi predlog uredbe o prepovedi uvoza blaga, proizvedenega s prisilnim delom in zlasti z delom otrok, pri čemer so kršeni temeljni standardi človekovih pravic, v EU; poudarja, da bi morala takšna uredba omogočati, da EU razišče posamezne primere;
114. pozdravlja vključitev klavzule o človekovih pravicah v partnerski sporazum, ki sta ga podpisali EU in Indonezija in v stabilizacijsko-pridružitveni sporazum z Albanijo, ki sta začela veljati v poročevalnem obdobju, s čimer je več kot 120 držav sprejelo vključitev te klavzule v sporazume z EU;

115. obžaluje slabo spremljanje klavzul o človekovih pravicah, ki jih vsebuje sporazum iz Cotonouja, in poziva visoko predstavnico/podpredsednico, Komisijo, Svet in države članice, naj v celoti uporabljajo navedene klavzule in se obširno zavzemajo za reševanje težav na področju človekovih pravic ter za spodbujanje človekovih pravic v dvostranskih in regionalnih dialogih s partnerskimi državami AKP;

Spodbujanje demokracije in pravne države v zunanjih odnosih

116. pozdravlja sklepe Sveta o podpiranju demokracije v zunanjih odnosih EU¹ in sprejetje načrta EU za ukrepanje pri podpori demokraciji v zunanjih odnosih EU kot sredstvo za izboljšanje skladnosti in učinkovitosti podpore EU demokraciji;
117. poziva Komisijo, naj končno, brez odlašanja ter s potrebnimi pobudami in finančnimi zavezami nadaljuje ukrepe na podlagi Poročila o človekovih pravicah za leto 2007, v katerem je Parlament izrazil mnenje, "da je nenasilje najprimernejši instrument za polno uživanje, uveljavljanje, spodbujanje in spoštovanje temeljnih človekovih pravic" v prepričanju, da bi "moralo postati spodbujanje te ideje prednostna naloga politike EU na področju človekovih pravic in demokracije";
118. poziva Komisijo, naj letne akcijske programe svojih zunanjih instrumentov, zlasti EIDHR, pa tudi v strateške dokumente regij in držav, bolj celostno vključi program spodbujanja demokracije, ob doslednem upoštevanju specifičnega položaja držav ter regionalne strategije EU;
119. je seznanjen s poročilom Amnesty International za leto 2010, ki opozarja na trenutno drugo sojenje nekdanjemu direktorju naftne družbe YUKOS Mihailu Hodorkovskemu in njegovemu družabniku Platonu Lebedevu kot primer nepravičnih sojenj v Rusiji; poziva Rusko federacijo, naj pri njenem pregonu in pregonu vseh drugih obtožencev v svojem pravosodnem sistemu zagotovi spoštovanje temeljnih standardov primernega sojenja in človekovih pravic;
120. poziva ruske sodne organe, naj nadaljujejo preiskavo o smrti ruskega odvetnika Sergeya Magnitskya 16. novembra 2009; obžaluje, da je njegov primer še vedno očitno dokaz hudih pomanjkljivosti pravosodnega sistema te države; obžaluje tudi tamkajšnje razmere, ko so zagovorniki človekovih pravic pogosto žrtve neprizanesljive obravnave in sodnih postopkov, v katerih se ne spoštuje zakonika o kazenskem postopku Ruske federacije (na primer njegovega 72. člena v zadevi zoper Olega Orlova iz centra Memorial zaradi obrekovanja), krivci za nasilje in celo umore zagovornikov človekovih pravic, neodvisnih novinarjev in odvetnikov pa še vedno prepogosto ostajajo nekaznovani; poziva Svet, naj glede na to, da ruske oblasti niso dale nobenega pozitivnega znamenja, da nameravajo sodelovati in raziskati primer Sergeja Magnitskega, vztraja, da se odgovorne privede pred sodišče, in razmisli o tem, ali naj se ruskim uradnikom, vpletenim v ta primer, prepove vstop v EU, organe pregona EU pa poziva, naj sodelujejo pri zamrznitvi bančnih računov in drugega premoženja teh ruskih uradnikov v vseh državah članicah EU;
121. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije naj poskrbi za to, da bodo človekove pravice in izgradnja demokracije učinkovito postale rdeča nit vseh področij zunanjih politik; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se Svet ni uradno seznanil z nobenim poročilom o nadaljnjem ukrepanju v zvezi s sklepi Sveta iz novembra 2009 o spodbujanju

¹ GAERC, 17.11.2009.

demokracije v zunanjih odnosih EU in programu za ukrepanje v podporo demokraciji, čeprav je v omenjenih sklepih Sveta navedeno nasprotno;

Mednarodno humanitarno pravo

122. pozdravlja sklepe, ki jih je Svet sprejel decembra 2009 o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava, v letu, ko se je praznovala 60. obletnica ženevskih konvencij;
123. ugotavlja, da so bile leta 2009 sprejete posodobljene smernice EU o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava; poziva Svet, naj učinkoviteje povezuje uresničevanje smernic o mednarodnem humanitarnem pravu s preostalimi smernicami o človekovih pravicah in izboljša vključitev mednarodnega humanitarnega prava v celotno zunanje delovanje EU;
124. pozdravlja Poročilo o neodvisni mednarodni preiskavi spora v Gruziji (IIFFMCG – CEIIG) (Tagliavinijino poročilo), ki je bilo objavljeno 30. septembra 2009, in potrjuje njegove glavne ugotovitve in sklepe na področju mednarodnega humanitarnega prava in prava na področju človekovih pravic, zlasti potrebo po zagotovitvi odgovornosti in odškodnine za vse kršitve, storjene avgusta 2008, ter pričakuje, da bo obsežne informacije o ozadju, ki se nahajajo v poročilu, mogoče uporabiti v sodnih postopkih na nacionalni in mednarodni ravni, da se nazadnje le zagotovi odgovornost za kazniva dejanja, storjena v konfliktu med Rusijo in Gruzijo avgusta 2008;
125. globoko obžaluje, da so kršitve mednarodnega humanitarnega prava v oboroženem spopadu med Rusijo in Gruzijo zaradi Južne Osetije in Abhazije avgusta 2008 povzročile na stotine žrtev in na desettisoče razseljenih oseb; ponavlja, da je do današnjega dne Rusija izpolnila samo prvo od šestih točk svojega sporazuma z Gruzijo o prekinitvi sovražnosti; obžaluje namensko uničenje etničnih gruzinskih vasi v Južni Osetiji in Abhaziji med spopadom in po njem; poudarja, da te kršitve še dandanes ostajajo nekaznovane;

Svoboda veroizpovedi ali prepričanja

126. poudarja, da je svoboda veroizpovedi in prepričanja med vsemi človekovimi pravicami osnovno in temeljno pravico, ki jo je treba spoštovati, in da treba močneje in učinkoviteje uresničevati pogoje v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic iz dvostranskih sporazumov z državami, ki niso članice EU;
127. pozdravlja sklepe Sveta o svobodi veroizpovedi, sprejete novembra 2009; potrjuje pomen svobode veroizpovedi ali prepričanja za identiteto vernih in nevernih oseb, saj je prepričanje, ne glede na obliko nujni sestavni del osebnosti in družbene pripadnosti; poziva Svet in Komisijo, naj sprejmeta in izvajata praktične ukrepe za boj proti verski nestrpnosti in diskriminaciji ter spodbujanje svobode veroizpovedi ali prepričanja po vsem svetu, kot je navedeno v zgoraj omenjenih sklepih; poziva Svet in Komisijo, naj v ta proces vključujeta tudi EP, organizacije civilne družbe in preostale zadevne akterje;
128. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj svobodo veroizpovedi ali prepričanja vključi v politiko EU o človekovih pravicah in naj v letnem poročilu EU o človekovih pravicah pripravi izčrpno oceno razmer na področju svobode veroizpovedi ali prepričanja;

129. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj poveča število osebja, ki obravnava vprašanja v zvezi s svobodo veroizpovedi ali prepričanja na področju zunanjega delovanja ter ustvari namenske strukture, zlasti v okviru ustanovitve ESZD; podpira opredelitev vprašanja spoštovanja svobode veroizpovedi ali prepričanja v svetu kot ene od prednostnih nalog ESZD glede na hude kršitve te svobode po svetu in glede na to, da preganjane verske manjšine na številnih področjih očitno potrebujejo pomoč;
130. poziva Svet in Komisijo, naj upoštevata vero in dialog z verskimi oblastmi in organi, ki v medverskem dialogu delujejo pri preprečevanju sporov, reševanju sporov in spravi;
131. je še vedno resno zaskrbljen, da po vsem svetu še vedno obstaja diskriminacija zaradi veroizpovedi ali prepričanja in da se v mnogih državah, na primer v Severni Koreji, Iranu, Savdski Arabiji, Somaliji, na Maldivih, v Afganistanu, Jemnu, Mavretaniji, Laosu, Uzbekistanu, Eritreji, Iraku, Pakistanu in Egiptu, pripadnikom določenih verskih skupnosti, vključno z verskimi manjšinami, tudi danes odrekajo človekove pravice; obsoja kitajske oblasti zaradi preganjanja posameznikov, ki izražajo svojo veroizpoved zunaj uradno odobrenih kanalov, vključno s kristjani, muslimani, budisti in pripadniki gibanja falun gong; poziva Kitajsko, naj izpolni obljubo in ratificira Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah; poziva kitajske oblasti, naj prenehajo z zatiralno politiko v Tibetu, ki bi lahko sčasoma privedla do zatrtja tibetanske vere in kulture; obsoja iranske organe oblasti zaradi preganjanja posameznikov, pripadnikov verskih manjšin, vključno s kristjani, bahaji in muslimani, ki so se spreobrili v drugo vero ali so vero zapustili; poziva iranske oblasti, naj varujejo verske manjšine v skladu z obveznostmi na podlagi Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah; poziva oblasti Ruske federacije, naj uvede moratorij na izvajanje Zakona o boju proti dejavnostim skrajnežev iz leta 2002, ki se obširno zlorablja za preganjanje miroljubnih verskih manjšin; izraža zaskrbljenost zaradi položaja krščanske manjšinske skupnosti Montagnardov v osrednjem visokogorju Vietnama; opozarja vietnamske oblasti, da pravice manjšin vključujejo svobodo do opravljanja verskih obredov brez omejitev, svobodo združevanja in izražanja, pravico do mirnega zbiranja, pravico do enakopravnega posedovanja zemlje in njene uporabe ter pravico do celovite in učinkovite udeležbe pri odločanju o vprašanjih, ki jih zadevajo, kar vključuje projekte za gospodarski razvoj in vprašanja preseljevanja;
132. poziva EU, naj pripravi priročnik za pospeševanje pravice do svobode veroizpovedi ali prepričanja v svojem zunanjem delovanju, naj svobodo veroizpovedi ali prepričanja obravnava kot temeljno, naj vključi seznam potrebnih svobod, ki so del svobode veroizpovedi ali prepričanja, za preverjanje, ali se spoštujejo, in vključi mehanizme za ugotavljanje kršitev svobode veroizpovedi ali prepričanja, da bi okrepila spodbujanje svobode veroizpovedi ali prepričanja pri delu javnih uradnikov, zlasti v ESZD, ter v pripravo priročnika vključi organizacije civilne družbe;
133. pozdravlja stalno načelno naravnost EU glede resolucij generalne skupščine OZN (in Sveta ZN za človekove pravice) o boju proti razžalitvi ver; pozdravlja resolucijo o odpravi vseh oblik nestrpnosti in diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja, ki jo je predložila EU; spodbuja EU, naj si še naprej prizadeva za uravnotežen pristop med svobodo izražanja in prepovedjo spodbujanja k verski nestrpnosti; spodbuja EU, naj vzpostavi konstruktiven dialog z Organizacijo za islamsko konferenco in drugimi podporniki načela razžalitve ver;

134. poudarja, da mednarodno pravo o človekovih pravicah svobodo veroizpovedi ali prepričanja priznava ne glede na registracijski status, zato registracija ne bi smela biti obvezen predpogoj za opravljanje veroizpovedi; poleg tega z zaskrbljenostjo poudarja, da se morajo verske skupine v Azerbajdžanu, Kazahstanu, Kirgizistanu, Tadžikistanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu in Vietnamu registrirati pri vladi in delovati pod vodstvom upravnih organov, ki so pod nadzorom vlade in posegajo v njihovo versko avtonomijo ter omejujejo njihove dejavnosti;
135. poziva Rusijo, naj uvede moratorij na izvajanje zakona iz leta 2002 o boju proti dejavnostim skrajnežev, saj se uporablja in zlorablja za omejevanje verske svobode ter za zatiranje in pri poskusih prepovedi nenasilnih verskih skupin; poleg tega z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da je bilo 265 verskih in konfesionalnih organizacij uvrščenih na črni seznam tako imenovanih organizacij skrajnežev;
136. poleg tega poziva naslednje države, naj prenehajo omejevati svobodo združevanja in zbiranja verskih skupin in naj spoštujejo svobodo veroizpovedi in prepričanja: Savdsko Arabijo, Egipt, Eritrejo, Iran, Somalijo, Jemen, Belorusijo, Severna Korejo in Laos;
137. poudarja ovire za neovirano izpovedovanje vere, ki še vedno obstajajo v nekaterih delih sveta, kot so Savdska Arabija, Indonezija, Pakistan, Irak, Somalija in Sudan, tako na ravni posameznika kot skupin ter vedno večjo nestrpnost do verskih manjšin v državah z uveljavljenimi demokratičnimi tradicijami, kot je Indija, ter poziva Komisijo, naj ta vprašanja poudarja v okviru ustreznih političnih dialogov;
138. ostro obsoja vsako kriminalizacijo ali kaznovanje odpadništva v primeru spreobrnjenja iz ene vere v drugo ali iz ene verske podskupine v drugo, ki se še izvaja v večini bližnjevzhodnih in severnoafriških držav; poziva institucije EU, naj izvajajo pritisk na te države, da opustijo take prakse, zlasti kadar predvidevajo smrtno kazen; je globoko zaskrbljen zaradi praks prisilnega spreobračanja, ki še obstajajo v državah, kot sta Savdska Arabija in Egipt, ter zahteva jasno zavezo institucij EU za boj proti takim kršitvam človekovih pravic;
139. ponavlja, da je v številnih državah po svetu še vedno običajna prepoved, zaplemba in uničevanje krajev, na katerih poteka čaščenje, ter verskih publikacij, pa tudi prepoved izobraževanja duhovnikov; poziva institucije EU, naj v svojih stikih z zadevnimi vladami nasprotujejo takim kršitvam in naj spodbujajo države, v katerih se zakoni o bogokletstvu izkoriščajo za preganjanje članov verskih manjšin, da take določbe spremenijo ali odpravijo;
140. poudarja, da je za EU svoboda vesti temeljna vrednota, ki vključuje pravico do verovanja ali neverovanja ter pravico do prakticiranja vere po lastni izbiri;

Svoboda izražanja

141. je zaskrbljen, ker se svoboda izražanja napada v različnih novih oblikah, zlasti z uporabo sodobnih tehnologij, kot je internet; ponovno opozarja, da pravica do svobode izražanja vključuje pravico iskati, prejemati in posredovati informacije in zamisli prek vseh medijev;
142. priznava, da nove tehnologije zagotavljajo možnosti, kot jih še ni bilo, za sodelovanje v javnem življenju, izražanje mnenj, pridobivanje dostopa do informacij o človekovih

pravicah in obveščanje ostale javnosti o kršitvah človekovih pravic; je zaskrbljen, ker države uporabljajo vedno bolj izpopolnjene tehnike za cenzuriranje informacij in spremljanje dejavnosti na internetu, na primer tehnologije z dvojno rabo, ter da je v več državah prišlo do nadlegovanja, pregona in celo pripora ter zapora oseb, ki uporabljajo internet za uveljavljanje pravice do svobode mnenja in govora;

143. spodbuja visoko predstavnico/podpredsednico, naj prevzame vodilno vlogo pri sprejemanju stališča in razvoju konkretne politike, da bo EU ukrepala kot svetovni dejavnik na področju svobode na internetu, ki bo zajemala tako načine za obravnavo groženj za človekove pravice zaradi uporabe novih tehnologij kot krepitev priložnosti za varstvo človekovih pravic in podpora slednjih;
144. poziva države, ki omejujejo dostop do interneta, naj odpravijo omejitve glede prostega pretoka informacij; ugotavlja, da v skladu z organizacijo "Novinarji brez meja" "seznam sovražnikov interneta" vključuje naslednje države, ki izvajajo obsežno internetno cenzuro: Belorusija, Kitajska, Kuba, Egipt, Iran, Mjanmar/Burma, Severna Koreja, Savdska Arabija, Sirija, Tunizija, Turkmenistan, Uzbekistan in Vietnam;
145. poziva Komisijo, naj pripravi seznam posameznikov, odgovornih za resno kršitev človekovih pravic v Iranu, kot so mučenje, cenzura, posilstva in izvensodne usmrtitve, zlasti po volitvah leta 2009, ter naj razmisli o uvedbi kazni v obliki zamrznitve premoženja in prepovedi potovanja proti zadevnim posameznikom;
146. podpira pravico do izražanja in miroljubnega združevanja v Rusiji, kakor jo uradno, ne pa tudi v praksi zagotavlja člen 31 ruske ustave; izraža solidarnost z organizatorji in sodelujočimi v Strategiji-31, vrsti civilnih protestov v podporo tej pravici, ki so se začeli 31. julija 2009 in se odvijajo na Triumfalnem trgu v Moskvi 31. vsakega meseca z 31 dnevi; obžaluje, da so oblasti 31. oktobra 2010 zavrnilo dovoljenje za vse proteste Strategija-31 razen zadnjega z utemeljitvijo, da je bil ob istem času na Triumfalnem trgu načrtovan potek drugih dejavnosti; je resno zaskrbljen, ker je ruska policija 31. decembra 2009 med ducati drugih miroljubnih protestnikov pridržala predsednico Skupine Moskva-Helsinki, Ljudmilo Aleksejevo, ki ji je Parlament podelil nagrado Saharov le nekaj tednov pred tem; podpira poziv ruskega komisarja za človekove pravice Vladimirja Lukina za začetek preiskave grobih policijskih ukrepov v povezavi s protesti 31. maja 2010;
147. je zelo zaskrbljen zaradi pomanjkanja svobode izražanja v Venezueli in na Kubi, nadzora nad mediji, omejene in nadzorovane uporabe interneta ter poskusov za zadušitev nestrinjanja;

Človekove pravice in boj proti terorizmu

148. obsoja terorizem v vseh njegovih oblikah; opozarja, da je terorizem po vsem svetu povzročil na tisoče smrtnih žrtev med nedolžnim civilnim prebivalstvom in uničil življenje številnih družin; zavzema stališče, da je v primeru terorističnih napadov nujno govoriti zlasti in predvsem o pravicah žrtev in ne storilcev; poudarja potrebo, da se zagotovi, da bodo teroristi privedeni pred sodišče;
149. ugotavlja, da so posledica boja proti terorizmu kršitve temeljnih človekovih pravic v številnih državah po svetu, v obliki uporabe nesorazmernih nadzornih ukrepov, nezakonitega pridržanja in uporabe mučenja kot sredstva za pridobivanje informacij od domnevnih teroristov; izraža skrb, da nekatere države izrabljajo boj proti terorizmu kot

krinko za zadušitev etničnih manjšin in lokalnih zagovornikov človekovih pravic in poziva, da se boj proti terorizmu ne sme uporabljati kot argument za omejevanje ali prepoved zakonitega in legitimnega delovanja zagovornikov človekovih pravic; obsoja te kršitve človekovih pravic in poudarja stališče EU, da mora boj proti terorizmu potekati ob spoštovanju temeljnih pravic in pravne države; je prepričan, da v boju proti terorizmu državljanske svoboščine ne bi smele biti okrnjene;

150. poziva Komisijo in Svet, naj uporabita priložnost, ki jo nudijo dvostranski politični dialogi in dialogi na področju človekovih pravic z državami, ki niso članice EU, da ponovno opozorita, da je treba v boju proti terorizmu spoštovati človekove pravice in da protiteroristična politika v nobenem primeru ne sme postati sredstvo, ki se lahko uporablja proti zagovornikom človekovih pravic ali političnim nasprotnikom; zlasti poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj javno obsodi kršitve človekovih pravic v protiterorističnih politikah in operacijah;
151. poziva k večjemu usklajevanju in sodelovanju med delovnimi skupinama za področje terorizma in za človekove pravice (COTER in COHOM) pri tem vprašanju, da bi obsodili primere zlorabe protiteroristične politike proti zagovornikom človekovih pravic s sistematičnimi diplomatskimi ukrepi na podlagi smernic EU o zagovornikih človekovih pravic in sprejeli isti pristop v primeru mučenja in trpinčenja v povezavi z bojem proti terorizmu na podlagi smernic EU o mučenju;
152. opozarja na odločitev predsednika ZDA Baracka Obame januarja 2009, da bo zaprl taborišče Guantanamo; izraža obžalovanje, da te odločitve še ni bilo mogoče v celoti izvesti; opozarja na svojo resolucijo z dne 13. junija 2006 o položaju zapornikov v Guantanamo, ki vztraja, da se z vsakim zapornikom ravna v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom in se mu, če je obtožen, nemudoma zagotovi pravično in javno zaslišanje; opozarja na Skupno izjavo EU-ZDA z dne 15. junija 2009 o zaprtju zopora v zalivu Guantanamo in prihodnjem sodelovanju v boju proti terorizmu, ki pozdravlja odločnost ZDA, da zapre tajne zapore; poziva vlado ZDA, da izpolni svoje zaveze; poziva države članice EU, naj se dogovorijo o usklajenem načrtu ukrepov za pomoč ZDA pri zapiranju zopora v zalivu Guantanamo, tako da nekdanjim zapornikom, ki niso obtoženi zločinov in jih ni mogoče vrniti v domovino ali ponovno naseliti v ZDA, dodelijo status begunca; pozdravlja konstruktivno sodelovanje več držav članic EU pri njihovih prizadevanjih za pomoč pri sprejemu nekaterih bivših zapornikov iz Guantanamo in pri iskanju nastanitve za nekatere osebe, ki so bile spoznane za nedolžne in bodo izpuščene iz zopora; kljub temu ugotavlja, da so doslej le naslednje države članice EU – Nemčija, Irska, Slovaška, Danska, Združeno kraljestvo, Španija, Portugalska, Belgija, Francija, Madžarska in Italija privolile, da bodo sprejele zapornike; je zaskrbljen, ker ZDA zadržujejo zapornike brez sojenja, na primer v vojaškem letalskem oporišču Bagram v Afganistanu;
153. je seznanjen s sklicem prvega vrhunškega srečanja o Romih dne 16. septembra 2008 pod francoskim predsedstvom in drugega takega srečanja pod španskim predsedstvom dne 9. in 10. aprila 2010; zelo zaskrbljeno opazuje prisilni izgon romskih skupnosti v Evropi in naraščanje ksenofobije ter sovražnega govora v zvezi z manjšinskimi in potujočimi skupnostmi; ponavlja poziv Evropskega parlamenta, da morajo države članice v celoti izpolnjevati svoje obveznosti na podlagi prava EU, in če države članice teh obveznosti ne izpolnjujejo, poziva Evropsko komisijo, naj formalno in odločno ukrepa in sproži postopke v primeru kršitev;

154. ugotavlja, da po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe postopek soodločanja velja za direktive in druge oblike zakonodaje o boju proti terorizmu in organiziranem kriminalu, medtem ko bo moral Parlament dati soglasje k mednarodnim sporazumom v zvezi s to temo; ugotavlja, da bodo te spremembe zagotovile Parlamentu dodaten vpliv na ustrezno ravnovesje med varnostjo in človekovimi pravicami; se zavezuje, da bo ravnal v skladu s svojimi novimi posebnimi pravicami in dosledno pozival k spoštovanju in spodbujanju človekovih pravic, državljanskih in političnih svoboščin ter demokracije v vseh odnosih EU z državami, ki niso članice EU in regionalnimi organizacijami;
155. ponavlja, da je vsaka država članica dolžna zaščititi potencialne žrtve, ki jih je mogoče določiti in katerim preti realna in neposredna grožnja terorističnega napada, ter dodaja, da morajo vse države članice sprejeti vse razumne ukrepe, da vzpostavijo postopke za preprečevanje teroristične dejavnosti in zmanjšanje stranskih posledic protiterorističnih dejavnosti;
156. opozarja na okvirni sklep Sveta EU iz marca 2001 o žrtvah terorizma: nujna pomoč, neprekinjena pomoč, preiskava in pregon, učinkovit dostop do prava in pravice, sodno varstvo, odškodnine, varstvo zasebnega in družinskega življenja žrtev, varstvo dostojanstva in varnosti žrtev, obveščanje za žrtve ter posebno usposabljanje za odgovorne za pomoč žrtvam;

Dialog o človekovih pravicah in posvetovanje z državami, ki niso članice EU

157. izraža razočaranje glede pomanjkanja napredka pri nekaterih dialogih in posvetovanjih o človekovih pravicah; ugotavlja, da se vključevanje civilne družbe v te dialoge in posvetovanja ne zagotavlja sistematično in da zanj včasih veljajo omejitve, ki jih nalagajo strani zunaj EU; izraža zaskrbljenost, da tudi v primeru, ko se zadeve načnejo, vlade ne izpolnjujejo svoje obveznosti poročanja EU o posameznih in strukturnih vprašanjih, ki se odpirajo v okviru dialoga;
158. poziva k resničnemu sodelovanju Evropskega parlamenta pri sprotne ocenjevanju dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah; zahteva popoln dostop do sklepnih dokumentov in drugih ustreznih virov; pričakuje, kot rezultat ocenjevanj, razvoj jasnih kazalnikov za merjenje učinka dialogov in izrecno opredeljenih predlogov, za vsako državo posebej, za izboljšanje teh rezultatov in preprečevanje ponovnih neuspehov pri posvetovanjih EU o človekovih pravicah;
159. poziva Evropske institucije, naj zagotovijo preglednost in doslednost med cilji, vrednotami in ravnanji na tem področju;
160. poudarja, da je treba sklepe dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah vključiti v vrhovna srečanja EU z njenimi partnericami;
161. meni, da je treba na splošno dialoge in posvetovanja o človekovih pravicah načrtovati in voditi pregledno, cilje, ki se določijo pred dialogi, pa po njih oceniti; poziva Svet in Komisijo, naj pritisneta na oblasti držav zunaj EU, da obsežno in na visoki ravni vključijo ministre v dialoge in posvetovanja;
162. poziva države pristopnice EU, naj izboljšajo varstvo človekovih pravic na svojih ozemljih, da se približajo ravni, ki jo zagotavljata Listina EU o temeljnih pravicah ter Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin;

163. poziva Komisijo in Svet, naj bosta pri svojih posvetovanjih o človekovih pravicah in dialogih z državami, ki niso članice EU, zelo pozorna na položaj narodnostnih in verskih manjšin ter na pogoste kršitve njihovih pravic;
164. pozdravlja tesnejše usklajevanje in sodelovanje med ZDA in Evropsko unijo na področju človekovih pravic;
165. pozdravlja vzpostavitev dialogov o človekovih pravicah z vsemi državami Osrednje Azije (Tadžikistan, Kazahstan, Kirgizistan, Turkmenistan in Uzbekistan) in izvedbo drugega dialoga z vsemi državami do novembra 2009; prav tako pozdravlja prvi seminar civilne družbe med EU in Uzbekistanom o dialogu o človekovih pravicah oktobra 2008; obžaluje, da so bili dialogi med EU in Kitajsko o človekovih pravicah do zdaj vedno neuspešni pri doseganju kakršnih koli izboljšav glede specifičnih kršenj človekovih pravic na Kitajskem; poudarja, da se kljub nekaterim ukrepom v pravo smer, ki so jih sprejele kitajske oblasti (reforma dela, pregled smrtnih obsodb vrhovnega ljudskega sodišča), položaj na področju človekovih pravic še naprej slabša, zaznamujejo pa ga vedno večji socialni nemiri in zaostrovanje nadzora in zatiranja zagovornikov človekovih pravic, odvetnikov, blogerjev in socialnih aktivistov, pa tudi ciljne politike, usmerjene v marginalizacijo Tibetancev in njihove kulturne identitete; je globoko zaskrbljen zaradi odsotnosti napredka v okviru sino-tibetanskega dialoga; jjuje zelo zaskrbljen zaradi poslabšanja razmer na področju človekovih pravic ujgurskega prebivalstva na Kitajskem, obsoja njihovo dolgotrajno zatiranje v vzhodnem Turkestanu in obžaluje, da se kitajske oblasti ne držijo varstva svoboščin iz ustave Ljudske republike Kitajske, vključno s svobodo izražanja, demonstracij, zbiranja, vere in osebnosti; obžaluje tudi politiko preseljevanja prebivalstva v Ljudski republiki Kitajski, katere namen je razredčiti kulturo ujgurskega prebivalstva in razdrobiti njihovo enotnost; izraža razočaranje, ker posvetovanja o človekovih pravicah med EU in Rusijo do zdaj niso privedla do nobenega bistvenega rezultata; pozdravlja začetek dialoga o človekovih pravicah z Indonezijo leta 2009 ter prve sestanke v okviru tega dialoga z Gruzijo in Armenijo; meni, da taki dialogi o človekovih pravicah, medtem ko prinašajo dobrodošlo pozornost za vprašanja v zvezi s človekovimi pravicami v zunanjih odnosih EU, ne smejo postati sami sebi namen, ampak morajo biti osredotočeni na zagotavljanje nadaljnjega ukrepanja glede vprašanj, ki se odpirajo in obravnavajo v teh dialogih; obžaluje odsotnost rezultatov dialoga o človekovih pravicah v Indiji in je razočaran, da v zadnjem dialogu o človekovih pravicah ni bilo obravnavano vprašanje diskriminacije na podlagi kast;
166. poziva k tesnemu usklajevanju med državami članicami EU, Evropsko komisijo in Agencijo EU za temeljne pravice pred vsakim dialogom o človekovih pravicah med EU in državami, ki niso članice EU; poudarja, da mora biti EU sposobna obravnavati kršitve človekovih pravic na ozemlju Unije, če naj bi v svetovnem okviru slovela kot braniteljica človekovih pravic;
167. pozdravlja prvi dialog o človekovih pravicah med EU in Belorusijo, ki je potekal junija 2009, obenem pa obžaluje, da položaj človekovih pravic v tej državi ostaja slab, z nenehnim omejevanjem svobode združevanja, zbiranja in izražanja ter zatiranjem zagovornikov človekovih pravic in novinarjev;
168. pozdravlja prizadevanja mehiške vlade v boju proti prekupčevanju z mamili in organiziranemu kriminalu in dejstvo, da je bil kongresu predložen predlog zakona o reformi vojaškega kazenskega zakonika; poudarja, da bi morali na strateško partnerstvo

med EU in Mehiko gledati kot na priložnost za krepitev človekovih pravic in demokracije;

169. ugotavlja, da je aprila 2009 parlament Demokratične ljudske republike Koreje (Severna Koreja) spremenil državno ustavo in med drugim vključil določbo, da Severna Koreja „spoštuje in varuje človekove pravice“; poziva severnokorejske oblasti, da naredijo konkreten in otipljiv korak v smeri izboljšanja razmer v zvezi s človekovimi pravicami; poudarja, da je treba pri ocenjevanju položaja človekovih pravic v državi upoštevati ne le ustavne določbe, ampak predvsem uporabo konkretnih ukrepov; poziva severnokorejske oblasti, naj odpravijo omejitve glede možnosti mednarodnega osebja, da spremlja razdeljevanje pomoči, in zagotovi, da bo mednarodna pomoč dosegla potrebne; poziva vodstvo Severne Koreje, naj konstruktivno sodeluje v dialogih o človekovih pravicah z EU;
170. je še vedno zaskrbljen, ker je dialog o človekovih pravicah z Iranom od leta 2004 prekinjen zaradi pomanjkanja sodelovanja na iranski strani, in meni, da je prišel čas, ko mora mednarodna skupnost podpreti iransko civilno družbo v tem ključnem zgodovinskem trenutku demokratičnega gibanja te države; poziva iranske organe oblasti, naj obnovijo dialog kot način podpore vsem demokratično usmerjenim akterjem civilne družbe ter z miroljubnimi in nenasilnimi sredstvi okrepijo obstoječe procese, ki lahko pospešijo demokratične, institucionalne in ustavne reforme, zagotovijo trajnost teh reform ter utrdijo udeležbo vseh iranskih zagovornikov človekovih pravic in predstavnikov civilne družbe v procesu oblikovanja politik, s tem pa okrepijo njihovo vlogo v splošni politični razpravi; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj te procese podprejo in okrepijo; je globoko zaskrbljen, ker se je v letih 2008 in 2009 položaj na področju človekovih pravic v Iranu poslabšal in ker so še vedno veljale omejitve svobode izražanja in zbiranja; je v tem okviru globoko zaskrbljen zaradi zatiranja novinarjev, pisateljev, akademikov ter aktivistov za pravice žensk in človekove pravice; ostaja še naprej zaskrbljen zaradi zatiranja narodnostnih in verskih manjšin v Iranu;
171. je seznanjen z zaskrbljujočim avtoritarnim gibanjem v Kambodži, ki ga poglobljata dolgo prisotno nekaznovanje kršitev človekovih pravic ter krčenje političnega prostora in svobode izražanja za pripadnike opozicijskih političnih strank in druge politične aktiviste; poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe za ponovno oživitev pariškega sporazuma iz leta 1991 o Kambodži;

Ekonomske, socialne in kulturne pravice

172. priznava, da bi morali dati ekonomskim, socialnim in kulturnim pravicam enak pomen kot državljanskim in političnim pravicam, ob tem pa upošteva univerzalnost, nedeljivost, soodvisnost in sopovezanost vseh človekovih pravic, kot je bilo potrjeno na Svetovni konferenci o človekovih pravicah na Dunaju leta 1993; poziva države po vsem svetu, naj podpišejo Izbirni protokol k mednarodni konvenciji o mednarodnem paktu o gospodarskih, socialnih in kulturnih pravicah, ki je za podpise odprt od 24. septembra 2009;
173. poudarja, da človekove pravice vključujejo tudi pravico do hrane, vode, higienskih standardov, izobraževanja, primerne bivališča, zemlje, dostojnega dela in socialne varnosti; te pravice je treba zagotoviti kot pošten dostop do naravnih virov na trajnostni osnovi tudi za prihodnje generacije; priznava, da sta revščina in pomanjkanje dobrega upravljanja pomembna dejavnika v ozadju večine primerov neizpolnjevanja teh pravic;

poziva EU, naj vložijo večja prizadevanja v doseganje razvojnih ciljev tisočletja, ob upoštevanju dejstva, da se svet zelo oddaljuje od uresničitve ciljev, določenih za leto 2015; v tem okviru ponovno poudarja pomen izvajanja na človekovih pravicah temelječih politik za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja;

174. priznava pomen nadzornega sistema Mednarodne organizacije dela pri varstvu pravic na področju trgovine in zaposlovanja, statističnih sistemov, socialne zaščite in politike zaposlovanja ter varnosti in zdravja pri delu;
175. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo podjetja, za katera velja nacionalna ali evropska zakonodaja, spoštovala človekove pravice ter zanje veljavne zdravstvene in okoljske standarde, ko se vzpostavljajo ali opravljajo svojo dejavnost v državi, ki ni članica EU, zlasti v državah v razvoju;
176. poziva Komisijo in države članice, naj izpolnijo svoje zaveze glede uradne razvojne pomoči državam v razvoju z namenom boja proti svetovni gospodarski in finančni krizi in na ta način za zmanjšanje negativnih posledic, ki jih je ta kriza imela na položaj človekovih pravic v svetu; pozdravlja deseto izredno zasedanje Sveta za človekove pravice z naslovom Vpliv svetovne gospodarske in finančne krize na splošno izvajanje in učinkovito uživanje človekovih pravic, ki je potekalo 20. februarja 2009; poziva države članice EU, naj kljub krizi ohranjajo svoje sodelovanje z državami, ki niso članice EU na področju človekovih pravic, ter vztraja, da se kršitev človekovih pravic nikoli ne sme utemeljevati s pomanjkanjem sredstev;

Programi Komisije za zunanjo pomoč in EIDHR

177. pozdravlja, da so se prednostne naloge Parlamenta upoštevale v programskih dokumentih EIDHR za leti 2008 in 2009;
178. podpira prispevke EIDHR, zlasti prek projektov civilne družbe, ki jih pripravijo lokalne in mednarodne organizacije civilne družbe (90 % prispevkov), ter tudi preko regionalnih in mednarodnih organizacij na tem področju, kot so Svet Evrope, OVSE in Urad visokega komisarja ZN za človekove pravice (10 % prispevkov);
179. ugotavlja, da je bilo v obdobju 2008–2009 za človekove pravice in demokracijo namenjenih več kot 235 milijonov EUR, kar je omogočilo financiranje 900 projektov v približno 100 državah, da se je posebej visoko število projektov financiralo v državah, ki so vključene v evropsko sosedsko politiko, medtem ko so države AKP prejele najvišji skupni znesek; z zaskrbljenostjo opaža, da obstaja neravnovesje v škodo projektom za pomoč demokraciji, z izjemo opazovanja volitev; meni, da bi bilo treba evropski instrument za demokracijo in človekove pravice znatno okrepiti, tako da bi vključeval ustrezna sredstva za Evropsko ustanovo za demokracijo, da bo podpirala krepitev zmogljivosti in spodbujanje demokracije v družbah, ki to najbolj potrebujejo;
180. kot odločilno prednost EIDHR poudarja dejstvo, da ni odvisen od soglasja države gostiteljice in se zato lahko osredotoča na občutljiva politična vprašanja in inovativne pristope ter neposredno sodeluje z lokalnimi organizacijami civilne družbe, ki morajo ohraniti svojo neodvisnost od javnih oblasti;
181. poudarja pomen EIDHR kot odziva na ogrožanje človekovih pravic in za zagotovitev večje podpore zagovornikom človekovih pravic in žrtvam kršitve človekovih pravic;

podpira mrežo enajstih organizacij, financiranih s pomočjo EIDHR, ki se osredotočajo na zaščito zagovornikov človekovih pravic in hitro pomoč v nujnih primerih; spodbuja razvoj posebnih strategij za odziv na potrebe različnih kategorij zagovornikov človekovih pravic, vključno s tistimi, ki zagovarjajo pravice lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev, ter tistih, ki so povezani s preiskavami kršitev človekovih pravic in humanitarnega prava;

182. poziva Komisijo, naj uskladi politične prednostne naloge Unije, njene sporazume o partnerstvu in sodelovanju ter projekte in programe, ki jih podpira, zlasti glede na njeno dvostransko načrtovanje z državami, ki niso članice EU;
183. upošteva še vedno zaskrbljujoče razmere glede človekovih pravic na afriški celini ter je prepričan, da so afriške države s sprejetjem Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev (poznane tudi kot Banjulske listine) naredile pomemben korak v smeri spodbujanja pravne države na ravni celine, in se je zato odločil, da bo preučil možnost, da se odpre začasna proračunska postavka za podporo delu Afriškega sodišča za človekove pravice in pravice ljudstev;
184. poziva uslužbenke Komisije, da se redno sestajajo s predstavniki civilne družbe v Bruslju, da bi spodbudili dialog s tistimi partnerji, ki dejansko izvajajo projekte na terenu;
185. pozdravlja širjenje skladov za človekove pravice prek geografskih programov, izvajanje politike na nacionalni in regionalni ravni, ki jo podpirajo Evropski razvojni sklad (v afriških, karibskih in pacifiških državah), instrument razvojnega sodelovanja (v Latinski Ameriki, Aziji in južni Afriki) in Evropski sosedski in partnerski instrument (v sosednjih regijah), ter tudi preko tematskih instrumentov, kot so EIDHR, instrument za stabilnost (IFS), instrument razvojnega in gospodarskega sodelovanja (DCI) ter ICI Plus;

Pomoč na volitvah in opazovanje volitev

186. z zadovoljstvom ugotavlja, da EU vedno bolj uporablja pomoč na volitvah in opazovanje volitev za spodbujanje demokracije v državah, ki niso članice EU, ter tako krepi spoštovanje človekovih pravic, temeljnih svoboščin in pravne države, ter da sta kakovost in neodvisnost teh misij splošno priznani;
187. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj spremlja izvajanje priporočil iz končnih poročil misij EU za opazovanje volitev, po potrebi zagotovi pomoč za nadaljnje ukrepanje in redno poroča Evropskemu parlamentu;
188. ponovno poziva, da se volilni postopek, vključno z obdobjem pred volitvami in po njih, vključi v različne ravni političnega dialoga z državami, ki niso članice EU, in po potrebi podkrepi s konkretnimi dejanji, da se zagotovi usklajenost politik EU ter ponovno potrdi ključna vloga človekovih pravic in demokracije;
189. poziva k večji pozornosti v zvezi z merili za izbor držav, v katerih se bo izvajala pomoč na volitvah/opazovanje volitev, ter v zvezi s skladnostjo z metodologijo in pravili, določenimi na mednarodni ravni, zlasti glede neodvisnosti in učinkovitosti misije;
190. pozdravlja količino sredstev, ki so v tem 18-mesečnem poročevalnem obdobju znašala dodatnih 50 milijonov EUR;

Uporaba ukrepov Evropskega parlamenta na področju človekovih pravic

191. poziva Svet in Komisijo, naj čimbolj izkoristita resolucije Parlamenta in druga sporočila in se konkretno odzivata na izražene skrbi in želje, zlasti v zvezi z nujnimi resolucijami;
192. ponavlja potrebo po zagotovitvi večje vidnosti nagrade Saharova za svobodo misli, ki jo letno podeljuje Evropski parlament; obžaluje, da se položaja kandidatov in prejemnikov in razmer v njihovih državah ne spremlja na primeren način; poziva tudi Svet in Komisijo, naj tej nagradi zagotovita večjo vidnost, med drugim tako, da jo vključita v letno poročilo o človekovih pravicah; nadalje poziva Svet in Komisijo, naj ostaneta v stiku s kandidati in prejemniki nagrade Saharova, da se zagotovi neprekinjen dialog in spremljanje razmer v zadevnih državah na področju človekovih pravic ter zagotovi varstvo tistih, ki so dejansko preganjani;
193. opozarja delegacije Parlamenta, naj na dnevne rede medparlamentarnih srečanj sistematično vključujejo razprave o človekovih pravicah, na potovanjih delegacij obiskujejo projekte in ustanove, ki spodbujajo spoštovanje človekovih pravic, in naj se srečujejo z zagovorniki človekovih pravic in jim po potrebi zagotovijo mednarodno prepoznavnost in zaščito;
194. pozdravlja vzpostavitev mreže prejemnikov nagrade Saharov; poziva, naj se takoj zagotovijo potrebna sredstva, da bi omogočili dosego ciljev in komunikacijo med prejemniki nagrade Saharova in Parlamentom, tako da se prejemnikom zagotovi poseben status in omogoči poseben, lažji vstop v parlamentarne prostore;

o

o o

195. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav kandidatk, Združenim narodom, Svetu Evrope ter Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi ter vladam držav in ozemelj, omenjenih v tej resoluciji.